

Världsordningen

Gud eller Mammon?

Jesus: "Du kan inte tjäna både Gud och Mammon!"

www.rikareliv.info

Gud eller Mammon?

Rikare Liv – Civilisation, 2010 ©
www.rikareliv.info

Världsordningen

Gud eller Mammon?

Jesus: "Du kan inte tjäna både Gud och Mammon."

Argumentssamling av utvalda artiklar ur kulturtidskriften Rikare Liv – Civilisation. I kraft av makten över bland annat Världsbanken och IMF driver Mammons enkelriktade väg bort från både sanningen och livet.

Utvecklingsländer tvingas till anpassning för den globala nyliberalismen, med konsekvenserna av att dessa länder aldrig kan göra sig fria för en demokratisk välfärdsutveckling värt namnet.

Resultaten av Mammons maktövertag leder till allt tätare ekonomiska världskriser, och med oviljan att ta ansvar för miljö och människor. Framtida generationer drabbas helt säkert av ödesdigra klimatförändringar.

Vad kan vi göra? Det första vi kan göra är att inte misstro dem som kommer med dessa obehagliga budskap. Var kritisk, men inte godtrogen åt något håll. Sök kunskapen över händelseutvecklingen, och påverka dina medmänniskor. Gör allt för att avslöja Mammons herravälde över denna planet!

Lär dig av Jesus, och inse att det han varnade människorna för, är en högst verklighet.

Paul Lindberg, 2010

Ecuador förda bakom ljuset

Förslavade av skulder

I sin senaste bok, "Hoodwinked", fortsätter författaren John Perkins att beskriva hur förslavningen av världen går till, i detalj. Hoodwinked, eller "förd bakom ljuset", är dock en bok som inte bara visar på eländet utan också visar hur man kan komma till rätta med problemen.

Ulf Svensson: |2010-05-10| Orsaken till att **John Perkins** kan beskriva de processer som sätter folk och länder i skuld är att han fungerat som en så kallad "economic hitman". Det vill säga att han utfört tjänster för delar av den amerikanska administrationen och för multinationella företag som gått ut på att muta politiker och statstjänstemän i en rad länder i världen.

Till slut kom samvetet i kapp John Perkins och nu skriver han böcker på löpande band för att beskriva innebörder och konsekvenser av sin tidigare verksamhet. Konsekvenser som är helt orimliga för berörda befolkningar. Men nu händer saker som vänder upp och ner på perspektiven. Exempelvis är Ecuadors skulder på väg att hamna i skilda domstolar vilket sätter nytt fokus på den nuvarande världsordningen.

Vill man förstå bakgrunden till kapitalmarknadens implodering, det vill säga hur den faller ihop inifrån, kan en ingång vara att läsa John Perkins böcker. På Internet finns en uppsjö av referenser, videointervjuer och recensioner.

Tyvärr saknas John Perkins beskrivningar i svenska media, men med tanke på innehållet i det han skriver är det inte så konstigt. Media ägs och styrs av samma intressen som är för den överexploatering som vi kan bevittna i världen i dag. En överexploatering som skapat livshotande processer för hela skapelsen.

Vid sidan av klimatförändringen, där människans aktiviteter på jorden gör skillnad, kanske det mest skrämmande är det som går under epitet "kemikaliesamhället". Fokus är denna gång inte vad som händer i vår natur utan i våra kroppar. Ledordet är gifter.

Meriterade forskare påvisar hur denna förgiftning påverkar hjärnans utveckling, allergier, könstillhörighet, missbildningar, barncancer och annat som är förödande för vårt framtida liv på jorden. Något som på ett skrämmande sätt visas i Stefans Jarls senaste film "Underkastelsen".

PREDATORY CAPITALISM

John Perkins tror på en sund marknadsekonomi men menar att den amerikanska varianten, som han refererar till som "predatory capitalism" – ungefär jagande, plundrande kapitalism, inte är hållbar eftersom en befolkning på cirka 5 % rimligen inte kan använda 25 % av alla jordens resurser. Exporten av denna avart av den marknadsekonomiska modellen skulle kräva att vi hade tillgång till minst 5 jordklot. Och med tanke på miljökonsekvenserna, förstörs själva grundvalarna snabbt för ett gott och rikt liv.

Dagligen kan vi läsa om överexploateringen i form av exempelvis överuttag av fiskbestånd (som dessutom till stor del ofta är illegal), kalhyggen av regnskogar som för med sig en rad mycket negativa konsekvenser (som också till stor del är illegal), miljökatastrofer av det slag som vi ny bevittnar utanför USA:s sydkust, samt i övrigt ta hänsyn till de som forskarna kallar för grundläggande biofysiska planetära processer. Det handlar om ramvillkor för ett värdigt liv på jorden, och som vi i flera fall redan har överskridit.

METOD – FALLET ECUADOR

John Perkins beskriver noga tillvägagångssättet, hur man får en stat på fall, genom att beskriva händelserna i Ecuador, där han själv fungerade som "economic hitman".

Det hela började med att man hittade stora oljereserver i Amazonas. Dåvarande presidenten och statsledningen ville att denna tillgång skulle förvaltas till förmån för hela befolkningens välfärd. Ett ganska rimligt ställningstagande i en fri värld kan man tycka.

Det tyckte emellertid inte Ecuadors armé som stöttades av bland annat CIA. Följden blev att den sittande presidenten avsattes i en militärkupp av en militärjunta som därefter tog stora lån för att investera i: energiproduktion, energidistribution, motorvägar, flygplatser och industriparker med mera, för att kunna exploatera de nya tillgångarna. Alla kontrakt gick till amerikanska multinationella företag och allt skulle betalas med de nya oljetillgångarna.

SKULDSLAVAR TILL IMF

Det som därefter hände var att oljepriserna föll och landets ekonomi föll samman. Landet tvingades därefter att leverera billig olja för att betala tillbaka lånen och gå med på dåliga villkor för export av bananer och räkor, som slog hårt mot fattiga bönder och fiskare. Man tvingades även att rösta för USA:s Kubapolitik i FN, samt låta amerikanerna bygga den största militärbasen i Sydamerika.

En annan konsekvens var att landet tvingades av IMF (Internationella valutafonden) att överge sin valuta till förmån för dollarn, vilket gjorde att människors besparingar på en dag föll från 6500 sucres per dollar till 25000 sucres per dollar.

Förutom att folk drabbades av svält blev 3 miljoner ecuadorianer illegala flyktingar, som främst sökte sig till USA och Europa. Till detta skall läggas oljespill i storleksordningen 18 gånger den mängd som spilldes ut i olyckan med fartyget Exxon Valdez, som vid denna tid var den hittills största oljekatastrofen i USA.

VÄNDNINGEN

Det vi nu bevittnar är ganska sensationellt. Ecuadors nuvarande president, Rafael Correa – som är utbildad ekonom i USA där han också innehar en doktorsgrad, meddelade i december 2008, att de lån som landet ska betala tillbaka betraktas som illegitima, det vill säga olagliga. Presidenten menade att eftersom lånen togs av en regim som inte var lagligt tillsatt, så kan långivarna inte räkna med att få betalt.

Rafael Correa:s energi- och gruvminister, Alberto Acosta, säger i en intervju med John Perkins att: "Banks that grant loans to dictators, knowing they will finance projects that benefit the rich minorities and hurt the poor majorities, have to accept the blame for much of what is wrong here in Ecuador – and in many other places. After true democratic elections are held, the elected officials must stand up for the majority."

SLUTET PÅ DENNA HISTORIA

Hur slutet på denna historia kommer att gestalta sig, finns all anledning att återkomma till eftersom världsekonomin konstruktion kan, eller riktigare, kommer att innebära nya krig. Detta kunde man läsa i en amerikansk rapport från Pentagon som för några år sedan råkade hamna i brittiska media, som mynnar ut i att krig har tre anledningar, energi, mat och rent vatten

Nya globala klimatpengar

Glädjande med nya globala klimatpengar i rödgrön budget! De rödgröna partierna visar en viktig ambition att hitta resurser för klimatsatsningar i fattiga länder. Det handlar både om medel från den svenska statsbudgeten och i framtiden från nya internationella finansieringskällor. Dessa besked kom i den rödgröna budgetmotionen idag.

Thomas Ekelund: |2010-05-01| I den rödgröna budgetmotionen som presenterades lovar S, V och Mp att år 2012 anslå en kvarts miljard kronor för att stärka finansieringen av klimatåtgärder i fattiga länder. Enligt vad som sades på dagens presskonferens kommer dessa pengar inte tas från Sveriges bistånd om en procent av bruttonationalinkomsten, BNI.

– Härmed är principen om additionalitet etablerad i konkret svensk politik, säger Erik Lysén, policychef för Hela världen, Svenska kyrkans internationella arbete. Det behövs både resurser till fattigdomsbekämpning och särskilda pengar till klimatsatsningar i utvecklingsländerna. Här ser vi en blygsam men viktig satsning för detta.

Men de rödgröna borde också ha satt ner foten i frågan om makten över klimatpengarna. Vi menar att utvecklingsländerna själva måste få ha makt och inflytande över de satsningar för anpassning till klimatförändringarna som görs, därför är det FN:s anpassningsfond som bör användas.

ADDITIONELLA KLIMATPENGAR

Principen om additionella klimatpengar har världens länder enats om vid flera tillfällen. I såväl FN:s klimatkonvention från 1992, i Kyotoprotokollet från 1997, i Bali Action Plan från 2007 som i Copenhagen Accord från förra året står att klimatpengarna till världens fattiga ska vara "new and additional".

I en enkät som Diakonia och Hela världen, Svenska kyrkan gjorde med samtliga riksdagspartier i september 2009 svarade de tre rödgröna partierna att de står bakom principen att det ska anslås nya pengar till de fattiga ländernas klimatarbete.

Diakonias generalsekreterare Bo Forsberg säger: – Det är bra att de rödgröna reserverar skattemedel till klimatinvesteringar i världens fattiga länder.

Samtidigt ser vi att detta inte kommer att räcka på sikt. Behoven har av olika aktörer uppskattats till 139-175 miljarder dollar per år för utsläppsreduktioner och 28-100 miljarder dollar per år för anpassning.

Det är uppenbart att enskilda länder inte kommer att orka med satsningar i denna storlek och därför är det rödgröna löftet om att hitta nya finansieringskällor faktiskt viktigare än de konkreta pengarna.

GLOBAL ÖVERENSKOMMELSE

Den analys av de internationella klimatförhandlingarna som Diakonia och Hela världen, Svenska kyrkan gjort pekar mot att finansieringsfrågorna är avgörande för att komma framåt mot en global överenskommelse om minskade utsläpp.

Världens rika länder – bland annat Sverige – har ansvar för den absoluta majoriteten av den koldioxid som släppts ut historiskt och som nu påverkar klimatet. Därför är det också rättvist att de rika länderna finansierar både en klimat-smart utveckling och den anpassning till ett nytt klimat som nu blir nödvändig i utvecklings- länderna.

– Beskedet att de rödgröna både kan tänka sig additionella pengar och nya finansieringskällor kan innebära att Sverige kan spela en positiv roll i kommande klimatförhandlingar, avslutar Bo Forsberg.

Thomas Ekelund är pressekreterare för Hela världen, Svenska kyrkans internationella arbete

Salam Karam är pressekreterare för Diakonia.

Swedwatch

Köttimporten från Brasilien

Svensk soja- och köttimport från Brasilien med stora risker. I en ny rapport granskar Swedwatch svenska kött- och sojaimportföretags ansvar i en industri som bidrar till skövlad regnskog i Amazonas, en form av slaveri och undanträngda ursprungsfolk.

Viveka Risberg: |2010-03-01| Rapporten, som är gjord i samarbete med Latinamerikagrupperna och Miljöförbundet Jordens Vänner, visar att svenska företag har kopplingar till kött- och sojaleverantörer som bidragit till skövling av regnskog. Svenska Foder, som förser svenska gårdar med sojabaserat djurfoder, har inte någon miljö- eller etikpolicy och ställer heller inte några krav på leverantörerna.

Nötköttsimportören Annerstedt Flodin AB utför inga leverantörskontroller och menar att de är för små för att lägga sig i att en av deras leverantörer handlar med gårdar som avverkar regnskog illegalt.

– I Brasiliens regnskog är sojaodling och boskapsskötsel de viktigaste orsakerna till avskogningen. Det finns därför anledning att ställa höga etiska krav på de svenska importörerna, säger Ellie Cijvat, ordförande för Miljöförbundet Jordens Vänner.

VÄRLDENS STÖRSTA KÖTTEXPORTÖR

Brasilien är idag världens största köttexportör och näst största sojaproducent. Den globala efterfrågan har skapat ett högt tryck på tidigare orörda naturområden. Varje år importerar Sverige 385 000 ton sojaprodukter och 10 000 ton nötkött från Brasilien.

Granskningen visar på stora skillnader mellan företagen när det gäller deras etik- och hållbarhetsarbete. Sojaimportörerna Denofa och Lantmännen, och köttimportörerna North Trade och Annerstedt Flodin ställer någon form av miljömässiga och sociala krav på sina leverantörer. Svenska Foder ställer inga krav alls och Annerstedt Flodins krav är inte offentliga.

– Kött- och sojaproduktionen i Amazonas får konsekvenser både lokalt för människor, djur och natur, men även för hela det globala klimatet. Det är absolut nödvändigt att företagen har gedigna etiska policies, att de utför obe-

roende kontroller av sina leverantörer och att resultaten sedan offentliggörs. Inget av företagen lever upp till dessa krav idag , säger Francisco Contreras, ordförande för Latinamerikagrupperna.

NYA INITIATIV

De senaste årens ökade fokus på soja- och köttproduktion i Brasilien har lett till att en rad initiativ tagits för att göra produktionen mer hållbar. Granskningen visar att de svenska företagen tagit vissa steg, men att mycket arbete återstår för att minimera de sociala och miljömässiga riskerna.

Kontakt:

Francisco Contreras, ordförande Latinamerikagrupperna. Tel 070-7953842

Ellie Cijvat, ordförande Miljöförbundet Jordens Vänner. Tel 073-7782242

Viveka Risberg, kanslichef Swedwatch. Tel 08-602 89 87 el 070-494 07 17

Rapporten finns att ladda ned på

www.swedwatch.org

Regeringen stöder vapenexport

***Regeringen inrättar lobbyorganisation för försvarsindustrin.
En satsning på en exportstödsmyndighet för försvarsmateriel.
Den nya myndigheten tillförs 38 miljoner kronor för det första halvårets verksamhet.***

Anna Ek: |2010-04-20| Statsmakterna i Sverige har de senaste åren allt mer aktivt stött försvarsindustrin i deras exportansträngningar. Detta har till exempel fått till följd att ambassadörer fått som huvuduppgift att försöka sälja Gripen, att regeringsföreträdare aktivt marknadsfört svensk krigsmateriel utomlands och att Gripen-försäljning integrerats i svenska kultursatsningar.

Svensk personal från försvarsmakten har dessutom vid ett flertal tillfällen aktivt assisterat vid provskjutningar av haubitsar i Indien.

En särskild myndighet för exportstöd kommer att leda till att svenskt exportstöd ökar och intensifieras. Det är ett steg i helt fel riktning och en tydlig signal om att Sverige stödjer och vill öka vapenproduktionen i allmänhet och särskilt vill gynna de egna vapenproducenterna.

Den svenska vapenexporten har ökat dramatiskt på senare tid. Samtidigt har beställningarna från det svenska försvaret minskat vilket lett till att en allt större del av de vapen som produceras exporteras, något som innebär ett trendbrott. Enligt det svenska regelverket för vapenexport är produktion enkom för exportmarknaden förbjuden.

Det är absurt att Sverige nu inrättar en myndighet för att främja en verksamhet som i grunden är förbjuden. Den nya Exportstödsmyndigheten är ingenting annat än en statligt finansierad lobbyorganisation för försvarsindustrin!

Anna Ek är ordförande i Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen

Kemikaliesamhället

“Underkastelsen”, kemikaliecocktail, barnmat och slammet . Stefans Jarls film “Underkastelsen” följdes av en diskussion där Jarl var närvarande tillsammans med en rad företrädare för kampen mot kemikaliesamhället. Själva filmen var utmärkt men med ett mycket allvarligt budskap.

Gunnar Lindgren: |2010-05-10| En rad forskare från hela världen tecknade en bild av hur vi sakta förgiftar våra kroppar, spermier och fortplantning, könstillhörighet, navelsträngsblod, hjärnans utveckling, modersmjölk osv osv.

Många av de problem hos barn och ungdom som vi ser omkring oss, misstänks av de ledande forskarna ha samband med denna kemikaliebelastning, exempelvis koncentrationssvårigheter, överaktivitet, allergier, inlärningssvårigheter, ADHD, nedsatt intelligens, missbildade könsorgan hos pojkar, barn-cancer etc. Situationen är allvarlig när det gäller vår framtid.

Våra nyfödda och små barn har de högsta halterna av miljögifter i sitt blod. Mamman får lägre halter sedan hon överfört dem till sina barn genom amningen. Det är svårt att se något ljus framåt om vi inte bryter denna utveckling.

HORMONSTÖRANDE ÄMNEN

Det som gjorde starkast intryck på mig är hur man i flodmyningar och nedströms reningsverken, enligt många undersökningar, kan se förändringar på fiskar och andra organismer vid oerhört låga halter av hormonstörande ämnen i vattnet. Det gäller exempelvis reproduktion, missbildade könsorgan etc.

Den stora huvuddelen av sådana ämnen fångas dock upp vid våra allt effektivare reningsverk. IVL i Sverige har undersökt många avloppsslam i ett screening projekt och där hittar man de verkligt höga halterna. När vi äntligen lyckats samla ihop alla kemikalierna och miljögifterna i slammet – ett sätt att försöka avgifta samhället – så vill reningsverken sprida ut dem igen, på det mest olämpliga stället, vår livsmedelsproduktion.

Enbart östrogena substanser finns i sådana mängd i slammet att slam-spridning i vår livsmedelsproduktion motsvarar cirka 5.000–10.000 p-piller per hektar.

Ingen effektiv samling av myndigheter, politiker, LRF eller Lantmännen har hittills lyft ett finger för att stoppa detta. Tvärtom arbetar Naturvårdsverket, LRF och Lantmännen aktivt för att spridningen av kemikalier, miljögifter samt läkemedelsrester och hormonstörande ämnen skall öka genom att de står bakom slamspridningen.

OACCEPTABEL KEMIKALIECOCKTAIL

Vi vet sedan tidigare att stora delar av denna kemikaliecocktail samlas upp också i djurens fettvävnad och utsöndras med mjölken på samma sätt som hos de ammande mammorna.

Men alla dessa ämnen analyseras inte i mjölkprodukter. Då modersmjölkersättning görs av mjölkpulver och innehåller förhållandevis mycket fett, så finns misstanken att här finns också denna kemikaliecocktail. Det är helt oacceptabelt att alla ämnena i slammets kemikaliecocktail inte analyseras och har gränsvärden, vare sig hos mejerierna eller hos Livsmedelsverket.

Det finns tyvärr tecken som tyder på att svensk konsumtionsmjök och andra mejeriprodukter samt modersmjölkersättning innehåller betydande halter av östrogena föroreningar. Den känsligaste gruppen i befolkningen är pojkar innan puberteten.

SLAMODLAD SPANNMÅL

Det foder som bönder köper från Lantmännen till sina mjölkkor består av slamodlad spannmål. Detta företag har med andra ord ett stort ansvar för denna fråga då man är en pådrivande kraft i slamspridningen och är medlem av slamföretaget REVAQ. De producerar också mjöl, spannmålsprodukter m m genom olika varumärken.

Det återstår nu att undersöka vilka av slammets tusentals ämnen som finns i mejeriprodukter, kött, ägg, barnmat, spannmålsprodukter osv. Det är ett faktum att många av kemikaliecocktailens ämnen finns i allas vårt blod. De måste komma från någonstans och livsmedlen är en viktig transportväg.

Jag ber att de läsare av mina artiklar, som känner till något om förekomsten av miljöföroreningar i animaliska livsmedel eller spannmålsprodukter hör av sig. Om inte slammet och andra föroreningar, som är möjliga att undvika, snarast försvinner från vår livsmedelsproduktion, kommer vi i Ren Åker Ren Mat att be er om mindre ekonomiska bidrag för att genom omfattande analyser ta reda på innehållet av den mat vi äter – i synnerhet barnmat och modernmjölkersättning.

OMEDVETEN ANINGSLÖSHET

I nästa brev kommer jag att närmare beskriva vad vi föräldrar, hälsomedvetna människor, skolor, daghem och vården m fl kan göra för att få slamfri mat.

(Observera att genom ett förfarande med s k "karenstider" kan ekologiskt odlad och Kravmärkta livsmedel vara framställda på tidigare slamspridd odlingsmark, där persistenta miljögifter finns kvar. Den ekologiska odlaren är troligen ovetande om detta.)

Läs mer!

www.gunnarlindgren.com

Bakom stängda dörrar

Frihandelsavtal hotar fattiga

För en tid sedan genomfördes förhandlingar bakom stängda dörrar om frihandelsavtalet (FTA) mellan Europeiska kommissionen (EC) och Indien. Nu varnar Läkare Utan Gränser för att avtalet hotar att blockera tillgången till livräddande läkemedel för människor i resursfattiga länder.

Läkare utan gränser: |2010-04-28| Frihandelsavtal mellan Indien och EU hotar miljoner fattiga!

– Varken Indiens handelsminister eller EU:s handelskommissionär har offentligt åtagit sig att diskutera bestämmelser som påverkar konkurrensen och tillgången till generiska läkemedel, säger Michelle Childs, ansvarig för policy och påverkansarbete vid Läkare Utan Gränser accesskampanj som arbetar för tillgången till livsnödvändiga läkemedel.

Indien producerar över 80 procent av de hiv-mediciner som Läkare Utan Gränser använder i sina projekt. Utan de indiska läkemedlen skulle det ha varit omöjligt att utvidga behandlingen till de nivåer som är i dag och miljontals liv skulle gå till spillo. Via statliga bidrag till Globala fonden får många länder och internationella organisationer möjlighet att behandla fler människor med billiga och kvalitetskontrollerade läkemedel från Indien.

OROVÄCKANDE AVTAL

Läkare Utan Gränser och andra organisationer uttrycker oro för att EU nu förhandlar bort denna möjlighet. Avtalsförslaget innehåller flera oroväckande bestämmelser om immateriella rättigheter och tillsyn och är avsevärt striktare än som krävs enligt internationella handelsregler.

– Fattiga människors rätt till hälsa offras i den här överenskommelsen, säger Loon Gangte, ordförande i DNP+ (Delhi Network of Positive People). Låt oss inte sätta profit före patienter. Avtalet får inte underminera Indiens förmåga att bistå hivpositiva i och utanför Indien med livräddande behandling. "dataexklusivitet"

Ett av de skadliga förslagen i avtalet rör "dataexklusivitet". Om Indien beslutar sig för att utvidga dataexklusivitet kommer generikaproducenter som önskar registrera ett läkemedel vara tvungna att upprepa kliniska studier.

Detta skulle fördröja, fördyra och kanske helt förhindra produktion av generikaläkemedel. Dessutom skulle det vara en överträdelse av medicinska etiska riktlinjer eftersom människor utsatts för risker i studier med redan känt resultat. Dataexklusivitet skapar därför ett nytt hinder, som likt patent hindrar tillgång till läkemedel och vaccin.

– Det föreslagna avtalet kommer att få globala följder, eftersom behandling kommer att bli betydligt dyrare. Kanske måste då länder och givare reducera antalet patienter som kan få behandling, säger Ariane Bauernfeind, ansvarig för hivprojekt för Läkare Utan Gränser i Sydafrika, Malawi, Lesotho och Zimbabwe. – Vi är redan oroade över att nyare mediciner har patenterats i Indien. Frihandelsavtalet riskerar att försämra en redan svår situation.

MEDICINER FASTNAR I EU:S GRÄNSKONTROLLER

I det föreslagna frihandelsavtalet finns också ett villkor som skulle utöka patenttiden till över 20 år, vilket ytterligare skulle försvåra för generiska läkemedel att fraktas via Europa till utvecklingsländer i Latinamerika, Asien och Afrika. Redan idag har generiska mediciner på väg till fattiga länder fastnat i EU:s gränskontroller.

Formella förhandlingar mellan EU och Indien fördes i Bryssel. EU vill avsluta förhandlingarna före Indientoppmötet i oktober.

Afrikagrupperna

Svensk handelspolitik fördöms

Handelsexpertter på besök från Zimbabwe och Sydafrika dömer ut svensk handelspolitik. Den svenska regeringens handelspolitik är ett hinder mot utveckling i Afrika. Det sa Dot Keet, sydafrikansk ekonom och aktivist på ett Sverigebesök.

Marja Wolpher: |2010-04-29| Dot Keet, som arbetar för organisationen AIDC i Sydafrika, och Rangarirai Machedze, handelsexpert från organisationen SEATINI i Zimbabwe, besökte Sverige 1-8:e maj. De föreläste bland annat om konsekvenserna av de handelsavtal som EU just nu förhandlar om med länder i Afrika.

Handelsavtalen (Ekonomiska partnerskapsavtal, EPA) är förödande för Afrikas väg ur den globala ekonomiska krisen, menar Dot Keet. Hon framhåller att afrikanska regeringars händer bakbinds i en period med stora förändringar och osäkerhet om de skriver på avtalen i dagsläget.

FRIHANDEL FÖRVÄRRAR EKONOMISKA KRISEN

– Den svenska regeringen lyfter fram frihandel och liberaliserade investeringsregler som ett sätt att lösa problemen med fattigdom och instabilitet i Afrika. Dessa åtgärder bidrar istället till att förvärra krisen, säger Dot Keet.

De investeringsregler som förhandlas skulle exempelvis förhindra att afrikanska länder reglerar utländska företags uppköp av deras naturresurser. Dessutom försvinner möjligheten för länder i Afrika att använda exportskatter och importtullar – vilka är viktiga medel för att diversifiera ekonomin och för skatteunderlaget.

Rangarirai Machedze betonar att EU pressar afrikanska länder att skriva under avtal som riskerar att förvärra fattigdomen i länderna. Eftersom existerande regioner och tullunioner splittras i förhandlingarna kommer avtalen även att skada den regionala integrationen, menar han.

– Historien kommer döma EU och de afrikanska ledarna för en balkanisering av Afrika, säger Rangarirai Machedze.

Rangarirai Machedze är vice chef för nätverket Southern and Eastern African Trade, Information and Negotiations Institute (SEATINI), baserad i Zimbabwe.

Dot Keet är en av Sydafrikas ledande handelseexperter. Hon forskar i ekonomi, och arbetar för organisationen Alternative Information and Development Centre (AIDC) i Kapstaden.

ÄMNEN SOM BEHANDLADES:

Rangarirai Machedze pratade på seminarium om EPA-avtalen i Örebro, och på frukostseminarium i Stockholm om situationen i Zimbabwe

Dot Keet och Rangarirai Machedze medverkade på lunchseminariet "EPA-avtalen och Afrikas väg ut ur krisen" i Stockholm

Marja Wolpher är kampanjansvarig för Afrikagrupperna

Ledare i Rikare Liv:

Världsordningens dilemma

Världsordningens patriarkaliska ledning styrs av grabbighet och infantila materialistiska ideal. Under de senaste decennierna har svaret på den globala uppvärmningen egentligen handlat om "vi ska bara..."

Först kommer alltså Mammons intressen, som tvingar sina ideal på den rika världens konsumtionskroppar, med argument som, "först måste BNP-ökningen stärkas," "först måste vi... och därefter så... och sedan ska vi bara..." Den självgående monotonin om den ansvarslösa egoismens ideologi.

Paul Lindberg |2010-04-10| Allt fixar sig till slut, lite senare och längre fram. Precis som om det fanns en regenererande självsanering – som en automatisk självrengörande bostad. Tryck på knappen bara, så ordnar det sig av sig själv. För vissa ordnar Gud upp det hela åt dem, bara så där. Det kanske är så, men det tror inte jag.

Viljan att se verkligheten i ansiktet är som ett rött skynke för många. Varför ska det vara bra med en verklighetssyn, när illusionerna är mycket roligare?

I marknadsreklamens uppmaningar "Tänk på dig själv, njut av livet och var ytlig", framhålls det tydligt att det inte behövs någon verklighetssyn, det räcker med illusioner. Så kan värderingarna ta sig ut av en allt för stor del av den rika världens människor. Och denna värde-nihilism marknadsförs frenetiskt av världsordningens maktägare i en global och gigantisk hjärntvätt. Enligt min mening kan demokratin endast skyddas med lagar i en sådan stollig marknadsföring.

VERKLIGHET OCH DEMOKRATI

En mycket liten del av Jordens invånare lever i mycket stort materiellt välstånd, som om det var sista andetaget. Medan en majoritet av planetens invånare är fattiga, hungriga och utan utbildning. De hindras medvetet för en demokratisk utveckling, på grund av maktintressen med viljan mot demokratiska möjligheter och rörelsefrihet.

De utnyttjade och undanskuffade går miste om ett värdigt och meningsfullt

liv. Av den anledningen är det nödvändigt med både en uppståndelse i enlighet med Jesu glädjebudskap – Jesus viktigaste budskap. Ingen människa ska nämligen behöva ha levt förgäves i elände och förnedring. Upprättelse och dom i enlighet med Jesus omdöme tillhör därför verkligheten.

Domen över dem som ställde sig i vägen för det goda samhället, som skulle gälla för alla människornas skull, tillhör också verkligheten. Men det krävs också ett medvetet och kärleksfullt solidaritetsarbete för rättvisans skull. Verkligheten har redan visat sitt innehåll, för dem med öppna ögon – oavsett tro eller icke tro. Verkligheten måste av nödvändighet förändras!

VÄRLDSHANDELN

Handeln omfattar produkter, framställda av världens länder, exempelvis bilar som transporteras runt hela Jorden. Biltillverkande länder, både tillverkar och importerar bilar, kors och tvärs, fram och tillbaka. Samma sak med matframställningen, eller med djur som transporteras fram och tillbaka över kontinenten. Och detta sker i den nyliberala ideologins tecken.

Vapenexporten i Sverige slog år 2009 tidernas försäljningsrekord. Vapnen används ofta i fattiga delar av världen. Mäktiga och rika intressen använder dessa vapen i fattiga, men rika råvaruländer, där människor förintar varandra för Mammons intressen.

Världshandeln dirigeras av kapitalismens mäktigaste intressen, de största kapitaltrusterna i världen, med Världsbanken som det kraftfullaste vapnet. Dessa krafter härskar många gånger över både den politiska makten och näringslivet runt hela världen.

ÖVERBEFOLKNINGEN

Jordens överbefolkade samhällen, ökar i en växande proportionerlig ökning, och spränger ramarna för vad som är möjligt. Med över sex miljarder människor, och med den nuvarande konsumtionen i den rika världen, så lever människorna enbart på framtidens resurser, utan hänsyn till världens övriga medmänniskor.

Försörjningsmässigt tickar det komplexa hotet mot en tipping point, då försörjningssystemen kollapsar, på grund av överutnyttjandet av Jordens resurser.

LIVSBETINGELSERNA

Planeten Jordens framtid kan vara en ödesfråga – även om den frågan inte tillhör agendan i den rika världens åtaganden för problemlösningar. Prioriteringen av BNP-ökningen i hela den industriella världen tycks handla om

ett psykologiskt fenomen. Maktägande politiker och finansfurstar är kampmänniskor och statusjägare, med den i grunden inbyggda drivkraften av att segra, och vinna lagrar till vilket pris som helst. Prestigen gäller den materiella rikedom, vare sig det gäller privat- eller politikerstyrd ekonomi. Det tycks inte göra så stor skillnad.

MILJÖN OCH FRAMTIDEN

Växt- och djurarter dör ut i en skenande omfattning, mest på grund av förändrade livsbetingelser orsakade av människans industrialism och livsstil. Efter bakslaget med Köpenhamnsmötet, så har tafatta försök gjorts av ett miljömöte i Bonn, med resultat som inte ens kan hittas med ett mikroskop. De bestämde om ett nytt klimatmöte i Mexico till nästa år.

Miljörörelser och samvetsrörelser körs över ideligen, på grund av maktens ovilja för ett konstruktivt förändringsarbete för hållbara och jämlika samhällen för kommande generationer.

Inga väsentliga förändringar har skett med produktionen av exempelvis stadsjeepar, eller fordon av andra slag med risker för miljön. Bilproduktionen i världen ökar åter igen, och det är något som mest gagnar den globala uppvärmningen – knappast mänskligheten.

JÄMLIKHETEN

Demokrati är motorn för välstånd och välfärd – ju mer demokrati desto mer välfärd. Diktatur ger bara välstånd åt en mindre del av befolkningen, medan de flesta människorna bara utnyttjas på alla sätt och vis. Jämlikhet och jämställdhet är något av förutsättningarna för demokrati. Demokrati handlar i grunden om kärleken till medmänniskan, och om rättvisa.

YTTRANDEFRIHETEN

Större delen av Jordens invånare tillhör diktaturliknande samhällen. När det gäller yttrandefriheten i denna världsordning så omfattas inte alla av denna möjlighet – inte ens i de minst odemokratiska av samhällen.

Yttrandefriheten grundas på ägarresurser av exempelvis media, som radio och teve, tidningspress och Internetmöjligheter för alla. I verkligheten ägs medierna av enskilda monopol, och kan därför diktera opinionsfrågorna, vilket gäller över hela världen – även i Sverige.

Media har i det stora hela sin lojalitet till marknaden, och ägs av desamma. Det är stört omöjligt för demokratiska rörelser att kunna agera på liknande villkor. Det behövs därför en mycket omfattande förändring, till stöd för en möjlig utveckling av en medieutveckling för de demokratiska humanitetsrörel-

serna. En sådan utveckling kan bara ske genom en demokratisk lagstiftning.

DET GODA SAMHÄLLET

De humanitära behoven är stora över hela världen. Det handlar om elementära behov som mänskligheten egentligen skulle kunna klara av att lösa, om viljan kunde infinna sig hos majoriteten av befolkningen.

Vad behöver då människorna tänka på för att ta makten från Mammons välde? Att göra sig mer oberoende av de nuvarande maktstrukturerna, och att genomsåda att Mammon är en realitet i världen.

Ja, det kan exempelvis handla om att de som vill, måste få rätten att arbeta mindre för att må bättre; att konsumera mindre av det man inte alltid behöver och istället hushålla med resurserna. Avstå ägandet av bil, om det är möjligt, och spara på hushållsutgifterna. Jobben fördelas för att minska arbetstiden.

En nödvändig demokratiutveckling är jämlikhet och generell utjämning av inkomster, genom fördelningsdemokrati. Och för barnens framtid är det viktigt med lika kvalitet i skolorna för alla barn, med bästa tänkbara arbetsmiljö för skolbarnen.

Detta var bara några exempel! Fyll på listan och sänd gärna över vad du kommit fram till: rikareliv@rikareliv.info

Svenskarna emot vapenexport

Svensk vapenhandelsrekord

Vapenexport i strid med folkopinionen , och Sverige exporterade vapen under 2009 till rekordsumman 13,6 miljarder, vilket är nytt rekord. Det motsvarar även en ökning från förra året, då summan uppgick till 12,7 miljarder.

Svenska Freds: |2010-02-15| Svenska vapen har använts i flera krig, senast i Irak och Afghanistan. Diktaturer och länder där grova kränkningar av mänskliga rättigheter förekommer, såsom Förenade Arabemiraten, Saudiarabien, Singapore och Pakistan, vilka regelbundet får köpa krigsmateriel av Sverige.

Pakistan var tredje största mottagarland 2009 och köpte krigsmateriel för 1,4 miljarder.

– Den svenska vapenexporten fortsätter att öka för varje år och har fördubblats sedan 2003. Vi säljer till krigförande länder och stater som allvarligt kränker de mänskliga rättigheterna. Samtidigt säger regeringen att man för en ansvarig politik för fred och nedrustning. Det är alldeles uppenbart att våra politiker förmedlar en officiell bild som stämmer illa överens med verkligheten, säger Anna Ek, ordförande för Svenska Freds.

FOLKOPINIONEN MOT VAPENEXPORT

När Svenska Freds i en opinionsundersökning utförd av Demoskop i november 2009 ställde frågan "Skall Sverige tillåta vapenexport till länder i krig?" blev resultatet följande:

81 procent anser att Sverige inte skall tillåta sådan export. Hela 92 procent svarade nej på frågan "Skall Sverige tillåta vapenexport till länder där allvarliga kränkningar av mänskliga rättigheter förekommer?"

– Vi kan konstatera att den svenska vapenexporten sker i strid med folkopinionen. Den rödgröna oppositionen har meddelat att man avser arbeta för mer restriktiva regler för vapenexporten om de vinner valet. Nu måste alliansen också lägga korten på bordet och ge besked om sin fortsatta vapenexportkontrollpolitik, avslutar Anna Ek, ordförande i Svenska Freds.

Anita Ek är ordförande Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen. Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen bildades 1883, och är världens äldsta och Sveriges största fredsförening och en av grundarna, KP Arnoldson,

fick Nobels fredspris 1908.

För mer information:

www.svenskafreds.se

www.svenskafreds.wordpress.com

Arms Trade Treaty, ATT

Internationellt vapenhandelsavtal

Världens största vapenproducenter lovade ett globalt vapenhandelsavtal. Efter flera års diskussioner i FN kom i november 2009 en majoritet av stater överens om en tidsram för ett globalt vapenhandelsavtal, ett så kallat Arms Trade Treaty, ATT.

Kristna Fredsrörelsen: |2010-02-15| Det har inte funnits något avtal för handel med konventionella vapen. Varje dag dödas cirka 2 000 människor genom väpnat våld. Ett ATT skulle kunna rädda många liv genom att slå fast höga gemensamma standarder för kontroll av den internationella vapenhandeln.

153 regeringar, inklusive Sverige, röstade för en FN-resolution som för ATT-processen ett tydligt steg framåt genom att en tidsram etableras för ett starkt och robust avtal. Resolutionen slår fast att ATT ska förhandlas fram i ett antal FN-möten och färdigställas vid en förhandlingskonferens 2012.

Majoriteten av världens största vapenproducenter, inklusive USA, Storbritannien, Frankrike och Tyskland, ställde sig bakom resolutionen. Zimbabwe var den enda stat att rösta emot. Många stater underströk vikten av ett avtal baserat på internationell rätt, inklusive internationell humanitär rätt och mänskliga rättigheter och USA, genom Hillary Clinton, sa att man vill ha ett kraftfullt avtal.

CONTROL ARMS-KAMPANJEN

En koalition av hundratals organisationer från över 100 länder där Kristna Fredsrörelsen ingår, har arbetat i många år för att ett ATT ska bli verklighet. Organisationerna välkomnar det historiska genombrottet i det internationella vapenhandelsavtalet, och uppmanar alla stater att förhandla fram ett effektivt ATT.

Samtidigt uttryckte man oro för att förhandlingskonferensen 2012 ska ta beslut med konsensus, vilket i praktiken ger varje stat vetorätt. På så vis kan ett litet antal skeptiska stater låsa konferensen i ett dödläge som riskerar att tunna ut avtalet och göra det svagt.

– Dessa stater kan inte få hålla resten av världen tillbaka när en majoritet är positivt inställda till avtalet, säger Helena Koumi på Kristna Fredsrörelsen

som var med under FN-förhandlingarna i New York.

– Alla stater deltar i handel med konventionella vapen och är ansvariga för dess negativa effekter: död, skador och brott mot mänskliga rättigheter, sa Rebecca Peters från International Action Network on Small Arms (IANSA).

– Nu har regeringar äntligen kommit överrens om att förhandla juridiskt bindande regler för denna dödliga handel.

För mer information:

Kristna Fredsrörelsen

www.krf.se

De försummade kriserna

De mest försummade kriserna 2009. Läkare Utan Gränserns årliga lista över ignorerade kriser handlar 2009 om attacker mot civilbefolkningar, förhindrande av hjälpinsatser och förödande ekonomiska effekter i finanskrisens fotspår.

Läkare Utan Gränser: |2009-12-20| – Idag skrivs det om världshändelser, men ofta glöms de civila offren bakom konflikten bort, säger Kristina Bolme Kühn, ordförande för Läkare Utan Gränser i Sverige. I vårt arbete är det människor och deras öden som står i fokus. Det viktigaste för oss är att ge medicinsk hjälp till dem som drabbats av exempelvis malaria, hiv/aids och undernäring på platser där behoven är som störst.

FRUKTANSVÄRT I SRI LANKA OCH SOMALIA

I Sri Lanka fångades tiotusentals civila i stridigheterna mellan regeringsstyrkorna och de Tamilska tigrarna. Människor stod utan hjälp och tillgången till sjukvård var begränsad. Läkare Utan Gränser och andra hjälporganisationer förhindrades tillträde till konfliktområdet.

I Somalia fortsätter civilbefolkningen bära bördan av det brutala inbördeskriget. Under det gångna året har över 200 000 människor, inom loppet av några få månader, flytt huvudstaden Mogadishu. Attacker mot hjälparbetare har också ökat i området. Minst 42 hjälparbetare har dödats, varav tre medarbetare från Läkare Utan Gränser.

SJUKHUS BOMBAS I JEMEN

I Saada-regionen, i norra delen av Jemen, har civilbefolkningen utsatts för urskillningslösa bombattacker och stridigheter mellan regeringsstyrkor och rebeller. Våldet har tvingat tiotusentals människor på flykt från sina hem. Läkare Utan Gränser tvingades stänga det enda sjukhuset i distriktet efter att det blivit bombat.

– Den rådande osäkerheten i Saada gör att befolkningen förhindras tillgång till sjukvård, mat och andra förnödenheter, förklarar den svenska narkosjuksköterskan Katrin Kisswani som arbetar i Läkare Utan Gränserns akutteam i Jemen. Befolkningen är isolerad och instängd, blockerade vägar förhindrar

människor att ta sig till sjukvårdsinrättningar.

Läkare Utan Gränser akutteam i Jemen arbetar just nu med att upprätta ett nytt remitteringssystem så att människor på ett säkrare sätt ska kunna ta sig från Saada till andra sjukvårdinrättningar i närheten.

I Kongo-Kinshasa attackerades människor som samlats vid Läkare Utan Gränser vaccineringsplatser i norra Kivu. Barn och vuxna hamnade i korselden mellan stridande grupper. Attackerna hotar att underminera humanitära aktörers förtroende att kunna genomföra oberoende medicinska hjälpinsatser i konfliktområden.

I Pakistan flydde befolkningen undan de våldsamma stridigheterna i Swatdalen. Sjukhus träffades av granateld och Läkare Utan Gränser tvingades avbryta sin verksamhet efter att två medarbetare dödats.

OTILLRÄCKLIGT FÖR HIV/AIDS OCH UNDERNÄRING

På den medicinska fronten, efter flera års framgångsrik utveckling och behandling av människor med hiv/aids, innebar 2009 försämrade villkor och minskade ekonomiska bidrag. Viktiga bidragsgivare som Globala fonden mot hiv/aids, tuberkulos och malaria och PEPFAR, den amerikanska akutfonden för att bekämpa hiv och aids har båda flaggat för minskat ekonomiskt stöd.

– Just när fler och fler människor börjar få tillgång till livsnödvändig behandling, kommer sinade bidrag leda till att patienter nekas behandling, säger Christophe Fournier, Läkare Utan Gränser internationella ordförande. Otroliga resurser har spenderats på att bekämpa svininfluensan i rika länder, vilket tydligt illustrerar vilka enorma resurser som kan mobiliseras om den politiska viljan finns.

Hårt drabbade är också de barn som lider av undernäring, en behandlingsbar sjukdom som orsakar över hälften av de tio miljoner dödsfall bland barn under fem år varje år.

Rika länder spenderar årligen endast 350 miljoner dollar till att bekämpa undernäring, men enligt Världsbanken krävs närmare 13 miljarder dollar för att utplåna undernäring i över 60 högriskländer runt om i världen.

DE MEST FÖRSUMMADE HUMANITÄRA KRISERNA 2009:

Jemen – Civila fångade i brutalt krig

Pakistan – Brist på sjukvård och våld mot civila

Sri Lanka – Blodigt slut på långt inbördeskrig

Kongo-Kinshasa – Fasansfulla övergrepp mot civilbefolkningen

Sudan – Krisen i Darfur inte över och förvärrat läge i södra delen av landet

Somalia – Ingen sjukvård för krigsdrabbat folk

Afghanistan – Fler humanitära oberoende hjälpinsatser behövs

Försummade sjukdomar – Mer forskning behövs

Undernäring – Otillräckliga och felriktade insatser

Hiv/aids – Bidragsglapp hotar behandling för miljontals

Läkare Utan Gränser har sedan 1989 utfärdat en lista över de tio mest ignorerade och underrapporterade humanitära kriserna. Genom listan vill Läkare Utan Gränser öka medvetenheten och rikta mediernas och allmänhetens blickar mot de pågående humanitära kriserna runt om i världen.

Kristna Fredsrörelsen:

Stoppa vapenexporten

"Sveriges politik vad gäller exportkontroll på krigsmaterielområdet är ansvarsfull, grundlig och strikt."

Karin Haglind: |2009-12-10| Majoritet vill stoppa vapenexporten! Ovanstående ord uttalade handelsminister Ewa Björling i riksdagen förra året. På det här sättet har den officiella bilden av svensk politik inom vapenexportområdet förmedlats i decennier av företrädare för svenska regeringar, oavsett politisk färg.

Uttalandet representerar den kanske mest grundmurade politiska villfarelse som kan uppåddas i Sverige. Bortsett från då enstaka skandaler slår igenom i mediebruset är det få svenskar som är medvetna om hur vapenexportpolitiken ser ut i verkligheten.

Faktum visar något helt annat:

- » Sverige tillhör en av världens tio största vapenexportörer, per person räknat hamnar vi topp fem.
- » Den svenska vapenexporten har ökat dramatiskt på senare år och har nära nog fördubblats sedan 2003.
- » Den svenska vapenindustrin levererar stridsflyg, krigsfartyg, stridsfordon, robotar, pansarvärnsvapen med mera till 60 länder världen över.
- » Svenska vapen har använts i flera krig såsom Burma, Sri Lanka, Indonesien och används idag av amerikanska styrkor i Afghanistan och Irak.
- » Diktaturer och länder där grova kränkningar av mänskliga rättigheter förekommer, så som Förenade Arabemiraten, Saudiarabien och Pakistan, får regelbundet köpa krigsmateriel av Sverige.

Faktum är att ansvariga politiker och myndigheter systematiskt kringgår de av riksdagen antagna riktlinjer som ska förhindra vapenexport till krig och länder som kränker mänskliga rättigheter.

De svenska riktlinjerna för vapenexport är en chimär och det svenska – världsunika – exportkontrollrådet, bestående av politiker som ska granska vapenexporten, utgör ett illa dolt spel för galleriet.

FOLKVALDA BRYTER MOT REGLER

Att våra folkvalda så ogenerat tar sig friheten att bryta mot sina beslutade

regler år efter år kan allvarligt skada förtroendet för den demokratiska rättsstaten. Nu kan vi dessutom konstatera att detta sker i strid med en massiv folklig majoritet och med en total avsaknad av legitimitet.

När vi i en opinionsundersökning utförd av Demoskop den 10-17 november ställde frågan:

”Ska Sverige tillåta vapenexport till länder i krig”, blev resultatet glasklart. 81 procent anser att Sverige inte ska tillåta vapenexport till länder i krig och hela 92 procent svarade också nej på frågan: ”Ska Sverige tillåta vapenexport till länder där allvarliga kränkningar av mänskliga rättigheter förekommer?”

Opinionsundersökningen som är beställd tillsammans med magasinet Re: Public Service visar också att en förkrossande majoritet av svenskarna vill avskaffa vapenexporten helt och hållet. 55 procent svarade nej på frågan ”Ska Sverige tillåta vapenexport till andra länder?”. Endast 37 procent gav ett positivt svar.

Tydligare signaler än detta är svårt att få från svenska folket. Resultatet kan inte ses som annat än ett direkt underkännande av den vapenexportpolitik som Sverige bedriver idag och ett otvetydigt krav på en skärpning av regler och praxis för svensk vapenexport.

INFÖR VALET 2010

Vi har frågat svenska folket vad de anser om vapenexporten och vi har fått ett entydigt svar. Inför valet 2010 förväntar vi oss besked av de båda regeringsalternativen:

Kommer ni att leverera nya restriktiva regler för vapenexporten och tillförsäkra att dessa också efterlevs?

Lise Bergh, generalsekreterare, Amnesty International, svenska sektionen
Anna Ek, ordförande, Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen

Bo Forsberg, generalsekreterare, Diakonia

Håkan Mårtensson, tf generalsekreterare, Kristna Fredsrörelsen

Skydda svensk åkermark

Sverige har ett problem med kvalitet och renhet hos den odlingsmark, där vår mat framställs. Det moderna samhällets byggnader, vägar, bilism, industrier och sjukhus genererar betydande mängder avfall av olika slag. Stora delar av detta avfall hamnar i reningsverkens slam, där det blandas med toalettavlopp.

Gunnar Lindgren: |2009-11-15| Initiativet "Ren Åker Ren Mat" vill skydda svenska livsmedel och svensk odlingsmark från gifter och föroreningar. De restprodukter som tillförs åkermarken skall vara rena och ofarliga. De flesta människor förlitar sig på att svensk mat framställs på ett naturligt och säkert sätt. I många avseenden kan vi också vara stolta över den svenska livsmedelsproduktionen. Devisen "På väg mot världens renaste jordbruk" har varit en god ledstjärna.

AVFALL SPRIDS PÅ ÅKERMARK

Slammet innehåller ämnen som också förekommer i jordbrukets gödsel, t ex fosfor, kväve, kalk, mullbildande ämnen etc, som det ligger i samhällets och lantbrukets intresse att återföra till åkerjorden. Samtidigt har avfallsföretagen intresse av att bli kvitt sina gigantiska avfallsmängder. Trots att andelen närings- och mullbildande ämnen är ytterst liten i förhållande till resten av avfallet görs nu ökade ansträngningar att sprida ut det på odlingsmarken. Avfallsföretagen samverkar här med reningsverken, kommunerna och staten.

Exempel på avfall som söker sig till vår odlingsmark är:

- » Avfall från kommunala avloppsreningsverk
- » Avfallskalk från metallurgisk industri
- » Förorenat gruvavfall
- » Askavfall från förbränningsstationer
- » Avfall från sjukhus
- » Avfall från biogasutvinning

Exempel på föroreningar i dessa avfall är:

- » Miljögifter
- » Läkemedelsrester och hormoner
- » Kemikalier
- » Smittämnen
- » Radioaktiva ämnen
- » Riskabla metaller

OUTFORSKADE SUBSTANSER

Utforskade metaller från elektronik, datorer och avgasrenare. Till detta skall fogas alla okända substanser och nedbrytningsprodukter som finns i alla avfallstyper.

Intressenterna har, med reningsverkens paraplyorgan Svenskt Vatten i spetsen, infört ett eget certifieringssystem, Revaq. Detta innebär emellertid ett otillräckligt skydd mot de uppräknade föroreningarna. Gränsvärden och därmed kontroll saknas för de allra flesta av de riskabla ämnena i slammet. De få gränsvärden som finns är utformade så att så gott som alla slam blir godkända. Ändå har införandet lett till att LRF slopat sin bojkott mot avloppsslam på åkrarna. Det hela har underlättats av det stigande priset på konstgödsel.

Okunnighet hos politiker och ansvariga myndigheter om vilka föroreningar och giftiga ämnen som avfallet innehåller är oroande men inte förvånande med tanke på mängden olika substanser som finns där, varav många dessutom ännu är okända.

Att använda värdefulla restprodukter i växtodling skulle kunna vara ett klokt utnyttjande av samhällets resurser om det skedde på ett ansvarsfullt och säkert sätt. Men det som nu sker är i många fall frågan om ren och skär deponering av avfall, där vår odlingsmark får tjäna som soptipp.

Ett minimikrav är att de nyttiga ämnena skall utgöra den stora huvuddelen, medan de främmande ämnena skall utgöra en mycket liten del. Ett kretslopp utmärker sig av att samma ämnen som tagits upp ur åkermarken skall återföras – men inget annat.

Just tillförsel av metaller är särskilt allvarlig eftersom dessa aldrig kan tas bort i efterhand, utan odlingsmarken är förorenad för all framtid. Varje generation skall lämna över en odlingsmark med samma eller bättre kvalitet än den de en gång ärvde.

KADMIUM SOM EXEMPEL

Kadmiumfrågan visar behov av omedelbara åtgärder. På senare tid har proble-

men med denna giftiga tungmetall accentuerats. EU:s organ för livsmedels-säkerhet har under våren 2009 skärpt gränsen för tolerabelt intag till en tredjedel jämfört med tidigare. Är modersmjölkersättning och annan barnmat så litet förorenad av kadmium att de klarar de nya kraven från EU?

Man har också nyligen visat att det, dels finns ett samband mellan intag av kadmium och risk för cancer i livmoder hos kvinnor efter klimakteriet, samt cancer i prostata hos män. Ny forskning från Karolinska Institutet visar också hur kadmium griper in i olika processer under graviditeten.

Samtidigt finns oroande tecken på att kadmiumtillförseln till vår odlingsmark inte minskar, vilket är nödvändigt, utan i stället ökar. Gödselindustrin garanterar inte längre att den vanligaste gödseln i svenskt jordbruk innehåller låga kadmiumhalter.

Avfallsintressenterna har lyckats bryta ned motståndet mot spridning av restprodukter med förhållandevis mycket höga kadmiumhalter. Ingen myndighet griper in. Tvärtom arbetar Naturvårdsverket med en aktionsplan för ökad spridning av avloppsfraktioner på åkermark.

LIVSMEDELSTILLVERKARNA HAR MAKT

Livsmedelstillverkarna intar en avgörande position mellan konsumenterna och lantbrukarna. Syftet med detta initiativ är att förmå svenska livsmedelstillverkare att avvisa all avfallsdeponering i vår livsmedelsproduktion.

I gengäld kommer detta att belönas med ökad tilltro och val av svensktillverkade produkter. Det är en förhoppning att de svenska livsmedelstillverkarna ställer sig bakom initiativet "Ren Åker Ren Mat".

Bakom "Ren Åker Ren Mat" står både organisationer, föreningar, företag, forskare och enskilda. Det finns också ett vetenskapligt råd som skall fälla avgörande i besvärliga avvägningar.

Referenser:

1. Petersson G, 2009, "Certifiering – risk för MILJÖGIFTER från SLAM till åker och livsmedel" (Rapport till Cancer- och Allergifonden, Tillämpad biokemisk miljö- och hälso-forskning). Se <http://publications.lib.chalmers.se/records/fulltext/90240.pdf>
2. Eriksson J, 2009, "Strategi för att minska kadmiumbelastningen i kedjan mark-livsmedel-människa" (Rapport MAT21 nr 1/2009). Se <http://www-mat21.slu.se/publikation/pdf/Mat21%20nr1%202009.pdf>
3. European Food Safety Authority, 2009, "EFSA sets lower tolerable intake level for cadmium in food" Se http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_1211902396263.htm
4. Naturvårdsverket och IVL, 2008, "Datavärdsrapport screeningdata" (Om

läkemedelsrester och hormoner i slam m m). Se [http://www3.ivl.se/db/plsql/dvss_prov_w\\$b1.actionquery?p_unders_id=42](http://www3.ivl.se/db/plsql/dvss_prov_w$b1.actionquery?p_unders_id=42)

Välkommen att stödja oss!

Det kostar inget, men ditt namn är värdefullt. Enskilda personer, gå in på hemsidan och skriv ditt namn. Organisationer kan vända sig till Lena Jarlov
Se också vår hemsida www.renakerrenmat.se

Farligt för hälsan

Arsenikhalter i barnmat

Idag är många medvetna om att kadmiumhalterna är för höga i svensk åkermark, livsmedel och njurar. EU:s livsmedelsorgan EFSA säger att exponeringen måste minska. Nu seglar metallen arsenik upp som ett kanske lika allvarligt hot mot vår hälsa.

Gunnar Lindgren: |2009-11-15| Tidigare har man sett att befolkningen i Asien, där man odlar och äter ris, plågas av en rad arsenikrelaterade sjukdomstillstånd. I en ny rapport från EFSA (2) pekar man på bl a följande sjukdomar:

Skador på huden

Cancer (urinblåsa, lungor och hud)

Utvecklingsstörningar

Nervskador

Hjärt/kärlsjukdomar (Bl a en form av kallbrand "Blackfoot disease", stroke och

infarkt

Diabetes och störningar på blodsockerkontroll

Rapporter som pekar på störningar på foster och barns utveckling – särskilt låg födelsevikt.

Organisk och oorganisk arsenik

Arsenik når oss dels med mat och dels med vatten. När ämnet finns i organisk form anses den inte påverka oss särskilt mycket. Arsenikhalten i fisk och skaldjur kan var hög, men det allra mesta finns dessbättre i organisk form. I dricksvatten och mat finns oorganisk arsenik. Man räknar med att det mesta i vattnet och hälften av arsenik i mat är i oorganisk form.

STOR CANCERRISK

I en rapport från Karolinska Institutet (1) säger man:

"En expertgrupp vid amerikanska vetenskapsakademien har uppskattat livstidsrisken för cancer till 1-3 fall per 1000 individer vid ett dagligt intag av 1 liter dricksvatten med arsenikhalter vid gränsvärdesnivån 10 µg/l, vilket överstiger lågriskenivån (ett fall per 100 000 exponerade) som kan anses utgöra en acceptabel risk för en enskild miljöfaktor. Som för andra cancerframkallande ämnen, minskar risken för hälsoeffekter vid minskad exponering."

Detta är både oroande och uppseendeväckande. När det gäller cancerframkallande ämnen anser man att det inte finns någon nedre gräns där risken för cancer upphör. Inte förrän ämnet är borta är risken noll. Detta kallas "linjära dos/risksamband" – en stor medeldos till befolkningen väntas ge ett stort antal cancerfall. Men minskas dosen till hälften kan man vänta hälften så många cancerfall. Minskas dosen till en tiondedel så kvarstår ändå en tiondedel av cancerfallen osv.

För många cancerframkallande ämnen i vårt samhälle tvingas myndigheterna tala "Acceptabel risk" Dvs man anser att ett visst antal cancerfall måste accepteras. Gränsvärden för radon i bostäder, bensopyren i stadsluft eller klorering av dricksvatten baseras på att ett visst antal cancerfall anses oundvikliga och måste accepteras.

Den politik som här tillämpas är s k "lågrisk", vilket innebär att man försöker hålla ner dosen av ett ämne så att det bildas ett cancerfall bland 100.000 exponerade personer under en livstid.

Om vi exponeras för 1000 cancerframkallande ämnen på "lågrisknivå" så väntas ändå cirka 1 procent av befolkningen få cancer under sin livstid. Att ett arsenikintag med vatten av 10 mikrogram per dag ger en cancerrisk motsvarande 1- 3 av 1 000 personer betyder att risken är över 100 gånger för stor och måste pressas ned – dvs dagliga intaget av oorganisk arsenik borde vara mindre än 0,1 mikrogram.

KRITISKT FÖR NYFÖDDA OCH SMÅ BARN

EFSA (2) skriver: "Children under three years of age are the most exposed to inorganic arsenic. Exposure estimates reported in two different studies show an inorganic arsenic intake ranging from 0.50 to 2.66 µg/kg b.w. per day. Dietary exposure to inorganic arsenic for children under three years old, including from rice-based foods, is in general estimated to be about 2 to 3-fold that of adults. These estimates do not include milk intolerant children substituting rice-drinks for formula or cows' milk."

Karolinska Institutet (1) skriver: "Experimentella studier tyder på att barn kan vara känsligare än vuxna. Arsenik passerar moderkakan men de begränsade studier som hittills utförts tillåter ej säker bedömning av påverkan på graviditetsutfall. Arsenik utsöndras i liten utsträckning i bröstmjölks, varför amning skyddar det unga barnet mot arsenikexponering i områden med förhöjda halter i dricksvattnet. Eftersom dricksvatten kan vara en källa till arsenikexponering och barn dricker mer vatten per kg kroppsvikt än vuxna är det viktigt att skydda barn från sådan exponering. Det är stora skillnader i metabolism av arsenik mellan olika individer, men orsaken till detta samt be-

tydelsen för uppkomsten av toxiska effekter är ej helt klarlagt.”

SMÅ BARNS INTAG AV ARSENIK

EFSA (2) uppskattar att barn tar in mellan 0,5 – 2,66 mikrogram oorganisk arsenik per kilo kroppsvikt och dag. Ett spädbarn som väger 4 kilo skulle då ta in mellan 2 – 10 mikrogram oorganisk arsenik per dygn. Om vi ersätter intaget med vatten på 10 mikrogram enligt ovan med samma intag med barnmat i stället, kvarstår den upprörande stora cancer risken. Här antas att oorganisk arsenik i barnmat tas upp på samma sätt i tarmen som från vattnen.

ARSENIK I BARNMAT

Det är ännu inte känt vilka halter arsenik som finns i barnmat, men troligen finns det stora skillnader. Ett av de livsmedel som generellt har de högsta halterna av arsenik är ris och olika risprodukter. Det finns uppgifter från en tillverkare av risbaserad barnmat att arsenikhalten ligger vid 329 mikrogram per kilo.

Ett litet barn äter cirka 150 gram pulver per dag. Det innebär att barnet får i sig cirka 50 mikrogram arsenik per dag. Detta är totalt oacceptabelt och upprörande. Cancer risken ligger här sannolikt vid 5 – 15 cancerfall av 1 000, om huvuddelen av arseniken är i oorganisk form. Jag har uppmanat den ansvariga affären att omedelbart upphöra med försäljningen.

ARSENIK I LIVSMEDEL

Andra rispartier kan ha lägre halter. Livsmedelsverket (3) har gjort analyser av ris och säger att medelhalten för totala mängden arsenik ligger vid 200 mikrogram per kilo och oorganiskt vid 110 mikrogram. Detta måste också betecknas som otroligt höga och oacceptabla halter med ovanstående resonemang om cancer risker som bakgrund.

Enligt EFSA (2) kommer inom EU oorganisk arsenik från i ordning följande livsmedelsgrupper:

- Spannmålsprodukter och mjöl
- Särskilda dieter
- Buteljerat vatten
- Kaffe och öl
- Ris och risprodukter
- Fisk
- Grönsaker

Enligt Naturvårdsverkets rapport 5148 av Jan Eriksson (4) kan arsenikha-

Iten i vete variera från 29 mikrogram till 100 mikrogram per kilo. Även denna råvara leder sannolikt till kraftigt förhöjd cancerrisk för småbarn om oorganisk arsenik tas upp på samma sätt som från i vatten.

MEST ARSENIK KOMMER TILL ÅKERN FRÅN SLAM

Enligt rapport 5118 (4) innehåller slam från vissa reningsverk mycket höga arsenikhalter, t ex i Gimo där halten var 14,2 milligram per kilo torrt slam eller angivet som 564 milligram per kilo fosfor. Motsvarande halt arsenik i urinen och avföringen ligger vid cirka 15 milligram per kilo fosfor. Dvs slammet är cirka 30 ggr mer förorenat. Cirka 97 procent av arseniken kommer sannolikt från tryckimpregnerade träkonstruktioner via dagvatten, från anslutna industrier (t ex glas-, läkemedel-, garveri-), från färger, bekämpningsmedel, från blyhagel och elektronik. Arsenik sprids också som oönskad förorening i andra metaller som antimon, järn, koppar, tenn och zink.

Enligt rapport 5118 innehåller slam mer än 10 ggr mer arsenik än NPK konstgödsel vid samma fosforgiva. Om en åker fosforgödslas med slam tillförs således 10 ggr mer arsenik än med NPK.

Arsenik mäts inte upp i slam eller har något gränsvärde. När nu intaget av både arsenik och kadmium måste minska enligt EFSA, samt slammet är den fosforgödsel som tillför mest av de båda miljögifterna, måste även den mest energiske slamanhängaren inse att spridningen på odlingsmark måste upphöra.

ANMÄRKNING

På senare tid har det framkommit att slamspridningens försvarare använder två betänkliga argument.

FEL: Man kan hävda att det finns så mycket kadmium/arsenik i svensk åkermark att det som kommer från slammet är så litet att det kan accepteras. Ju mer förorenad åkerjorden är, desto mindre blir det relativa nya påslaget med slam.

RÄTT: EFSA säger 2009 att kadmiumexponeringen av befolkningen i Europa måste minska liksom arsenikexponeringen. Det är endast möjligt om den minst kadmium/arsenikförorenade fosfor väljs. Dvs fosfor i ren form utvunnen ur avloppsfraktioner eller NPK konstgödsel skall användas. De åkrar som har låg kadmiumhalt är värda sin vikt i guld och skall skyddas med högsta ambition. De åkrar som har hög kadmiumhalt skall inte förorenas ytterligare.

Vidare är påslaget till den enskilda åkern långt större än när man jämför påslaget med hela den svenska arealen. Slammet sprids i första hand på transportekonomiskt avstånd runt de stora tätorterna. Den enskilde jordbru-

karen vilseleds av den felaktiga jämförelsen.

FEL: Man kan hävda att nyfödda och små barn väger så litet att intaget per kilo kroppsvikt blir stort en period, men när barnet växer till så minskar detta intag. Det höga intaget under en kort period kan därför godtas.

RÄTT: Foster och spädbarn är den känsligaste delen av vår befolkning. De skall skyddas med högsta ambition. Modersmjölk har exempelvis en kadmi-umhalt mindre än 1 mikrogram per kilo. Detta är en biologisk norm som skall gälla för all barnmat. Även arsenikhalten i bröstmjök är mycket låg och är också en biologisk norm. Sannolikt uppfyller ingen modersmjölkersättning och barnmat idag detta krav.

Källor:

(1) <http://ki.se/ki/jsp/polopoly.jsp?d=11353&a=5728&cid=11357&l=sv>

(2) http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_1211902959840.htm

(3) <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/17906996>

(4) <http://www.naturvardsverket.se/Documents/publikationer/620-6244-1.pdf>

EU:s flyktingansvar

Idag får fler än 60 procent av alla flyktingar vänta mer än ett decennium för att kunna skapa sig ett värdigt liv. Det är oacceptabelt. Som kyrkor vill vi möta behovet hos de mest utsatta och vara med i arbetet med att ta emot och möta behoven som flyktingar har, säger Doris Peschke generalsekreterare för CCME, Churches Commission for Migrants in Europe.

Marja–Ann Casparsson: |2009-09-02| EU måste ta större ansvar för världens flyktingar! I dagarna avslutades den fyra dagar långa konferens i Sigtuna på temat Towards the common EU resettlement Scheme – the road ahead. Arrangör för konferensen var CCME, inom ramen för det aktuella projektet ASPIRE, Assessing and Strengthening Participation In refugee Resettlement to Europe.

Konferensen hölls i samverkan med Svenska kyrkan, Sveriges Kristna råd och Sigtunastiftelsen. Inbjudna talare var bland andra migrationsminister Tobias Billström, som var tydlig med att han vill se en ökning av antalet EU-länder som tar emot flyktingar efter hänvisning från UNHCR.

Konferensen hölls strategiskt i början av det svenska ordförandeskapet, och en vecka innan Europeiska kommissionens förslag kring vidarebosättning kommer. Kyrkorna i Sverige har också antagit migrationsfrågan som ett prioriterat område som sitt bidrag under Sveriges ordförandeskap.

Kyrkorna uppmanar nu EU:s medlemsstater att ta ett större ansvar för flyktingar runt om i världen, och uppmanar till ett ökat samarbete mellan kyrkorna, frivilligorganisationer och stater.

Av de cirka 32 miljoner flyktingar som globalt ingår i UNHCR:s ansvarsområde, återfinns bara 3,4 miljoner i Europa. Hittills i år har EU, med sina 500 miljoner invånare, erbjudit skydd för cirka 5 000 vidarebosatta flyktingar. Kanada, med 33 miljoner invånare, tar årligen emot 7 000. En ökad vidarebosättning kan stärka EU:s möjligheter till inflytande när det gäller mänskliga rättigheter i andra regioner.

Syftet med veckans konferens var att skapa forum för diskussion om den aktuella situationen, att bidra till debatten om EU:s program för vidarebosätt-

ningar och att diskutera hur samarbetet mellan olika aktörer kan förbättras inom EU i fråga om vidarebosättning.

I paneldebatten medverkade experter bestående av migrationsministern Tobias Billström, biträdande högkommissionär för UNHCR Erika Feller, CCME:s generalsekreterare Doris Peschke och Bjarte Vandvik, generalsekreterare för European Council for Refugees and Exiles. Moderator var Lennart Molin från SKR. Vicepresidenten för Europeiska kommissionen, Jacques Barrot (ansvarig för rättvisa, frihet och säkerhet) fanns inte på plats men höll sitt tal via en videoinspelning. Naturligtvis har kyrkorna en viktig roll att spela. De kan utbilda människor och aktivera deras hjärtan, sade han.

Presskontakt på plats:

Marja–Ann Casparsson

Ett fredligt Europa

Kyrkor varnar för högervåg i Europa

Europaparlamentet får inte bli ett forum för extremister. Den varningen utfärdar biskop Michael Bünker, generalsekreterare i Community of Protestant Churches in Europe (CPCE), efter de högerpopulistiska partiernas framgång i de senaste EU-valen.

CPCE: I ett uttalande påpekar organisationen CPCE att valet för en tid sedan innebar att de EU-skeptiska och högerpopulistiska partierna — partier som vill "blockera en europeiska politik" — flyttade fram sina positioner. Enligt Michael Bünker, biskop i Wien och professor, bör väljarna dock inte låta sig luras av de partiernas retorik.

MOTSATS TILL KRISTET BUDSKAP

"Även om dessa partier under valrörelsen framställde sig själva som försvarare av det kristna Väst, står innehållet i deras politik i diametral motsättning till det kristna budskapet. Den kristna tron innebär kärlek till nästan och respekt för andra, solidaritet och att ta ansvar för en gemensam fredlig existens. Det går inte att förena med främlingsfientlighet och rasistiska slagord", säger Bünker i ett uttalande.

Trots varningarna fortsätter CPCE att betrakta EU som ett "viktigt projekt för europeiskt enande". Inför valet till Europaparlamentet uppmanade man också väljarna att "stärka demokratin i Europa".

SAMARBETE NÖDVÄNDIGT VID KRIS

"I synnerhet i tider av kris är samarbetet över gränserna nödvändigt. Vi får inte tillåta att vårt gemensamma arbete för ett fredligt och enat Europa hotas", heter det vidare i uttalandet.

Bünker slår också fast att "den radikala högern kommer att skada Europas folk".

ETT TRETTIOTAL FRÅN YTTERSTA HÖGERN

Valen till Europaparlamentet i början av juni innebar framgång för en rad partier inom den europeiska radikala högern: British National Party (BNP), det nederländska Frihetspartiet (PVV), det nationalistiska och främlingsfientliga

ungerska partiet Jobbik, Slovakiska Nationella Partiet (SNS), det ultranationalistiska rumänska partiet Romania Mare, Österrikiska Frihetspartiet (FPÖ), det invandrarfientliga italienska partiet Lega Nord, det ultrakonservativa grekiska partiet Laos, Dansk folkeparti och Sannfinländarna. Det franska Nationella Fronten (FN) minskade sin ställning i EU-parlamentet.

Sammantaget handlar det om ett trettiotal ledamöter i det nya parlamentet som består av totalt 736 ledamöter.

Civilisationskritik:

Civilisation eller barbari

Occidentalism, västvärldens civilisation, kännetecknas av hegemonsträvande och en destruktiv egoism, där "nuet" utgör egoismens livsstil. Med fenomenet människan som alltings måttstock grumljas sikten för livets mening. Detta menat som kritik, bara för det positiva hoppets möjligheter.

Paul Lindberg: (2009-07-03) ideologierna är döda, och filosofin utvecklas inte längre, har det sagts.

Framtiden tycks inte riktigt längre vara relevant. Desto mer förlorar vi oss i nuet, i förverkligandet av den materiella lyckans dynamo. Nuet, bokstavligen klistras fast vid tidens konsumistiska, kortsiktiga och ständigt tomma lyckosökande. Helt utan sikte på framtid för kommande generationer, och utan lärdomar ur historien. Historien ses oftast som underhållning, av exempelvis filmindustrin eller av bokförlagen – på gott och ont givetvis. Men konsumtionslyckan är bara ett jagande efter luft, och kan komma att bli civilisationens fall. Ett varnande faktum enligt många!

SANNING OCH KONSEKVENNS

Livets alla val handlar mycket om konsekvenser. Och det som gäller är frågan kring civilisation eller barbari – allt under den politiska aningslöshetens röra. Politiken rör sig i nuet utan någon överlevnadsplan eller framtidsstrategier värt namnet.

Occidenten är senlatin och betyder solnedgångens trakt – eller västerlandet. Orienten betyder således den uppåtgående solens trakt – österlandet. Namnet Occidenten kan också uttryckas som solnedgångens civilisation. Namnet kan tyvärr bli mera självuppfyllande än vad vi för närvarande kan föreställa oss.

Tänk på vad Jesus svarade på frågan som ställdes av hans egna lärjungar: "Vad blir tecknet på din närvaro och på avslutningen av denna världsordning?"

Och en viss del av Jesus svar är följande:

"Solen kommer att förmörkas, och månen skall inte ge sitt sken, och stjärnorna skall falla från himlen, och himlarnas krafter skall skakas."

Vi får också reda på att den sista tiden får bekymmersamma förhållanden. Det blir genom farsoter, klimatförändringar, hungersnöd och etnisk splittring; krig, makthunger, social olydnad och familjeupplösning; empatilöshet, moralupplösning och politisk oförmåga; överbefolkning och allmän våldsutveckling i massomfattning.

Tror ni på detta? Det bör man kunna göra! Dessa ord kan väl knappast vara träffsäkrare! Ovanstående tecken som beskrivs ser vi tydligt redan i dag. Det är inte svårt att sätta in Jesus profetia i vår tids verklighet. Men kunde Jesus se framtiden, undrade jag, och säkert många med mig. Och det jag kom fram till är att Jesus med största sannolikhet kunde se framtiden.

Egentligen handlar det om Jesus profetia om människan och hennes historia med uteslutningen av Gud. Jesus fick sina inspirationer i relationen med Gud.

Jesus finns i Anden, och Anden finns i Jesus! Och sådana Gudsrelationer innehas knappast av Mammons maktmänniskor eller de som fördärvar planeten Jorden.

JESUS OM FRAMTIDEN

Jesus kunde varna oss för framtida problem, och uppmanade oss till förändring. Han predikade visserligen att vi på det personliga planet inte ska ta ut morgondagens sorger i förtid, för då gör vi våra problem större och än värre. Det Jesus här säger är ett bra råd. Varför plåga sig själv med för mycket bekymmer?

Men, Jesus varningar om framtiden handlar inte bara om våra personliga vardagsbekymmer. Dessa skillnader har ofta sammanblandats bland kristna.

På det allmänna planet får inte Jesus ord bli orsak till perspektivbyten, och bli ett svepskäl för att inte bry sig om morgondagens problem. Vi kan alltså inte avstå att handla för att förebygga morgondagens hotande katastrofer. Detta eftersom vi med vår kunskap känner till vad som kommer att hända framtida generationer, om inga kraftfulla förändringar kommer till stånd.

Kunskapen om den hotande framtiden har i modern tid klargjorts av den naturvetenskapliga forskningen. Men också av profeten Jesus för omkring två-tusen år sedan.

Jesus varningar gäller naturligtvis även att de personliga bekymren kan komma att bli så mycket mer omfattande och oöverstigliga problem, därför att:

Dagens problem orsakade i vår tid, blir morgondagens katastrof för våra framtida medmänniskors livsbetingelser!

En hel del kristna nöjer sig med att tro på Jesus, men avstår att gripa in i

handlingen, eller att ens ta ställning, med tron att Gud ändå ordnar upp alla världens problem, för dem som är troende. Detta är naturligtvis ett självbedrägeri och svepskäl för en egoistisk bekvämlighet. Detta ställningstagande är ganska bedrövligt, och kommer inte alls från det Jesus predikat. Avvisa dem som uttalar sådana falska ord med bestämdhet!

Andra kristna förlitar sig helt på vad deras politiska auktoriteter anser vara sanningen om tiden vi lever under, och vilka mått och steg de väljer att driva. Men, var aldrig godtrogna, våga vara kritiska! I vår tid är det speciellt viktigt att mobilisera kritiskt handlande mot världsordningen, med tanke på framtiden för nästkommande generationer. Det du gör idag för dina medmänniskor, gör du också för Gud! Dina handlingar läggs till framtiden!

VAD BER JESUS OSS ATT GÖRA?

Jesus programförklaring kan vi läsa om i Evangelietexterna. Det handlar om möjligheten för var och en att låta sig frivilligt ledas av Jesus – men inte med ett okritiskt bifall. Sök dig själv, och låt dig växa i betydelse, både för dig själv och för varandra. Försök lösa så många knutar eller problem som är möjliga i våra korta liv. Och det eftersträvansvärda är det Goda Samhället för kärlek och rättvisa, i ett jämlikhetens Nya Förbund med Jesus och Gud. Om ni inte vill detta, då är det heller inte Gud ni söker – det är Mammon!

MAMMON ÄR DENNA VÄRLDENS GUD, ENLIGT JESUS.

Det Goda Samhället – Ljusriket – föds inom var och ens tillblivelse i medvetandet, under det korta livet.

Jesus uppmanade oss att söka sanningen och kunskapen, även om vi inte kan komma att bli innehavare av hela sanningen. Det finns ingen människa eller organisation som kan hävda att de är fullkomliga ägare av sanningen. Därför är det viktigt att vara tolerant och respektfull gentemot olika ståndpunkter. Men var inte tolerant till intolerans, och hata orättvisorna!

Sök den harmoniska sanningens livsinnehåll, men påstå inte med säkerhet att du funnit den. Utgå från dig själv i din tillblivelse, du går aldrig ensam. Verka för den kollektiva samhörigheten i gemenskapens förädling, i det som av andligheten benämns "communio" – gemenskapen för Det Goda Samhället eller Ljusriket. Låt ingen "sanningsförespråkare" vara ledare över dig utöver Jesus! Och i den fria sanningens sökande kan förhoppningsvis en bättre civilisation gro och växa, till ett jättestort och vackert träd.

Kan ovanstående artikel anses vara pessimistisk? Kan ni finna positivt hopp i en möjlig framtid? Människor som irriteras eller besväras av en kritisk hållning till världsordningen kan många gånger, ofrivilligt kanske, vara hopplöst

bländade av Mammons nuvarande världsordning. Att anse sig vara Jesusanhängare, samtidigt med en positiv syn på Mammons världsordning, är inte alls hållbart. Jesus uppmanar oss till granskning och urskiljning. Vi måste se med självkritiska och ogrumlade ögon på oss själva i relationen med världsordningen. Sök Jesus visdom direkt från källan i Evangelieskrifterna.

Klimatet och etiken

Ärkebiskopen visar vägen

Ärkebiskop Anders Wejryd tar ledningen och går från klarhet till klarhet i klimatfrågan. Hans tal på ett seminarium på Riksdagen den 13 maj var inte bara övertygande i sak, utan också i det som borde vara kyrkans kännetecken nummer ett: etiken, värdegrunden och ansvaret om vår nästa.

Ulf Svensson: |2009-05-14| Anders Wejryd gav en skarp uppmaning till oss alla att samlevnaden på jorden måste tas på allvar, och underförstått, ta den kristna etiken på allvar vilket ju inte är våra politikerstyrda församlingars främsta paradgren.

Riksdagspartierna hade bjudit in Röda Korset, forskare, Svenska Naturskyddsföreningen, WWF och Svenska Kyrkan, och det framkom nya hotande fakta om klimatet.

Samtidigt i en annan del av riksdagshuset pågick ett annat seminarium där en "klimatoptimist", alltså ingen klimatförnekare eftersom personen i fråga håller med om vad som forskarna i IPCC kommit fram till i stort, talde sig varm för alla positiva effekter som kommer av ökad koldioxidhalt i atmosfären.

TRE TOMMA STOLAR

Ärkebiskopen Anders Weijryd apostroferade vårt ansvar för hela världen och för vår gemensamma samlevnad. Han slog fast att vår nuvarande utveckling varken är rättvis eller hållbar.

Vid de förhandlingsbord där livsavgörande frågor avgörs borde tre stolar alltid stå tomma; en stol för de fattigas röst, en för framtida generationer och en för skapelsen.

Symboliken i denna bild är stark och manar till grundlig omvärdering av hur rättvise- och utvecklingsfrågor för närvarande behandlas, som i stora delar saknas i debatten, enligt ärkebiskopen.

INSIKT, INLEVELSE OCH PLIKT

Ärkebiskopen slog också fast att ambitionsnivån i klimatfrågan är på tok för låg. Ett exempel han nämner är de historiska utsläppen. Dessa speglar hur

orättvis världen har varit och att dessa fakta borde ingå i diskussionen när de nya fördraget om klimatet skrivs under i Köpenhamn. Dom rika har en stor ackumulerad skuld till dom fattiga som snarast måste regleras.

Avslutningsvis manar han att frågorna kring klimathoten ska ledsagas av insikt, inlevelse och plikt. Det är när dessa krafter adderas som det kan hända positiva saker. Men även tacksamhet och förundran om skapelsen bör finnas med eftersom hoppet, så som jag uppfattade ärkebiskopen, i sig är en viktig drivkraft för människans strävanden på jorden.

Läs mer om Svenska kyrkans klimatengagemang på www.svenskakyrkan.se

Det kärlekslösa samhället:

“Vi har inte råd”

I den till synes försåtliga men illvilliga propagandan heter det att vård och omsorg är alldeles för dyrt. “Vi har inte råd!” basuneras det ut av dem som inte står för en solidarisk samhällsekonomi. Vad är det då som “vi” inte har råd med?

Paul Lindberg: [2009-02-05] Vad är ett samhälle till för? Samhällssynen och de politiska åtgärderna visar vilken civilisationsnivå vi befinner oss på. Värderingarna kring samhällssynen avgörs av parlamentarikernas särintressen. Samhällssynen kan också ses ur allmänhetens ögon och får då ofta andra värderingar än maktens.

En högljudd politisk vilja anser att samhället inte ska vara frikostig med solidaritet för de behövande i samhället. De menar att det är nödvändigt att snåla med vård och omsorg, men också med undervisning och ungdom – ja, på allt det humanitära som kräver en solidarisk finansiering.

Sjukhusen avskedar kompetent personal, och misskötseln av äldrebehoven är ett sorgligt faktum. Omorganiseringar resulterar enbart i försämringar för de behövande. Och de äldre hotas av minskade pensioner av just dem som ideologiskt tillhör de ansvariga för spekulationssamhället. Hela finanskrisen betalas nu av medel från behövande människorna – barn, ungdom, äldre, och från hela vårdsektorn och omsorgen. Allt för att de välbärgades intressen med alla till buds stående medel ska försvaras.

VAD HAR VI INTE RÅD MED?

Omkostnaderna för den svenska sjukvården är hög, ja mycket hög. Men det beror inte på de behövande, inte heller på sjukvårdspersonalen. Det beror på den sjuka samhällssynen på vad som får kosta och inte kosta.

Bland nyliberala ekonomiska intressen, ska vård och omsorg vara marknads- och profitanpassat, vilket leder till omfattande skada för samhällets berörda.

Exemplen på den nyliberala ekonomikatastrofen kan mångfaldigas. Inom vård- och omsorgssektorn är bland annat hyreskostnader för redan befintliga sjukhusfastigheter rena falsariet, eftersom dessa fastigheter redan är betalda av svenska folket. Driftskostnader är en sak och nyliberala lurendrejerier en

annan. Det nyliberala inflytandet fick katastrofala konsekvenser, inte bara för Sverige, utan för en hel värld, faktiskt.

Inom svensk vård och omsorg är det alltså hyror och den marknadsanpassade girigheten som alstrar de höga kostnaderna – inte de behövande eller vårdpersonalen.

Nyliberaler raljerar och ondgör sig över allt det vårdtagarna får hjälp med och vilka kostnader det drar med sig. Men förutom hyror och personal så är kostnaderna för tekniska hjälpmedel, medicin och företagsforskningen kolossala kostnadsmaskiner.

Några exempel på kostnader gör DN-medarbetaren Claes-Göran Kjellander i en signerad ledare: "Ett hörselimplantat kostar omkring 400 000 kronor per öra, medicin för ögats gula fläck kostar 80 000 kronor per år, medicinbehandling av Hunters sjukdom kostar för en person tio miljoner kronor per år."

Kjellander skriver att dessa exempel kan tusenfaldigas. Och det är antagligen i detta sammanhang vi måste sortera möjligheterna för åtgärder – för på börsen är alltid medicinföretagen överst bland profitvinnarna.

Frågan kan ställas om det är vårdtagarna som ska sorteras bort, eller de nuvarande kostnaderna för profitivrarna och de medicinteknikindustriella intressena, och politikens ekonomiförvaltande av sjukhushyror med nyliberala tokerier? Frågan är relevant, för det går att lösa detta spektakel.

Den som sökt vård i Danmark har fått kostnadsfri behandling, utan några avgifter alls, kostnaderna betalas solidariskt genom förmåga och skatter. Och Danmark har inte samma vårdkostnader som Sverige procentuellt sett.

Det är nyliberala ideal som förstört ekonomin inom vård och omsorg. Och inte bara i denna sektor förresten, det har även skett inom alla andra samhällssektorer och hela näringslivet i stort. Detta kan ses tydligt av dem med ogrundade ögon.

I Kjellanders ledare avslutar han med eftertankens klara ljus: "Om kostnaderna och resurserna ska fördelas rättvist, och alla ska få tillgång till spetskompetens, är det nog nödvändigt att vi också har en nationell nivå, att staten tar tillbaka en hel del av det ansvar som den delat ut till landstingen."

Kjellanders visdomsord har betydelse för alla människors lika värde. Behövande människor ska inte behöva lida i onödan och inte svikas. De ska heller inte behöva leva fattigt, och inte behöva anpassas till konjunkturuppgångar och nedgångar. Samhällets viktigaste fundament ska grundas på kärlek och rättvisa, inte på egoism!

Barn- och skuldsaveri

Drömmen om frihet

Den krokiga vägen till frihet för de mest hjälpbehövande i världen. Och den hjälpande handen utförs av föredömliga människor runt om i världen. De syns inte alltid men verkar kraftfullt med goda resultat. Det de gör för de minsta, gör de för Gud! Ur deras nyhetsbrev har vi fått tillstånd att publicera två artiklar som exempel på deras verksamhet.

BLLF: |2009-04-30| Bakom deras vistelse låg drömmen om frihet från slaveri. 144 haris hos en stor jordägare hade av en advokat som ville hjälpa dem fått stöd att gå till domstol. Domstolen bad polisen undersöka vad som låg bakom anmälan. De kom tillbaka med svaret – nej, det finns inga med de namnen där. Polisen gav medvetet felaktig information eftersom två inflytelserika makthavare ger denne feodalherre sitt skydd.

Advokaten hotades och gav upp sitt försök att få lantarbetarna fria. En av de stora nationella organisationerna gick in. De träffade en polischef högt upp i hierarkin. Detta resulterade i att 25 lantarbetare blev fria. Uppmuntrade av detta rymde ytterligare 41 lantarbetare från samma ägare.

Nu var de 66 personer, men fortfarande fanns släkt och vänner kvar i fångenskap. De anvisades en tomt i centrala Mirpurkhas. Fyllda av hopp slog de sig ner där och planerade för nästa steg. Trots hunger och kyla arrangerade de demonstrationer och sittstrejker utanför pressklubben.

Jordägaren kände sig pressad och kom till domstolen med en grupp haris som alla vittnade om hur nöjda och glada de var på sin arbetsplats och vilken god jordägare de arbetade hos.

Den organisation som fått 25 haris fria utsattes för allvarliga hot och vågade inte fortsätta. Polisen brydde sig inte om de haris som krävde sina lagliga och mänskliga rättigheter. Inte heller visade representanter för stat eller distrikt något intresse. De haris som protesterat tycktes helt övergivna.

NÄTVERK AGERAR

Frivilligorganisationerna i Mirpurkhas började möta dem och försökte förstå vad som hänt. Några av dem bland annat BLLFS Mirpurkhas mötte gruppen och fick en helt annan bild av svåra, olagliga arbetsförhållanden, usla eller

inga löner, skulder som växte på ett obegripligt sätt mm.

De kunde också berätta att de som kom till domstolen hade familjemedlemmar, vuxna och barn som placerats i ett privat fängelse med hot om miss-handel om någon vågade klaga. Alla hjälptes åt att ge dem mat och kläder.

I början av december befann sig 78 haris (lantarbetare) på en öppen plats i centrala Mirpurkhas. Denna tid på året är kall och fuktig. Dimman låg i flera veckor och lantarbetarfamiljerna som också hade små barn kom från en feodal storbonde i grannområdet. De hade av skräp samlat ihop bristfälliga skydd mot regn och kyla och hade otillräckligt med mat och kläder.

Vad kan vi göra, säger Mir Safdar Ali från BLLFS. Om lagen är döv, poliserna korrupta och enbart tjänar dem som har makten, så har vi inget val. Vi måste protestera!

En som hade goda kontakter med media fick TV, radio och tidningar att engagera sig. BLLFS i Mirpurkhas och några till hjälpte dem med mat och kläder och samlade de lokala nätverken. En rad organisationer som har anknytning till mänskliga rättigheter av något slag, ställde upp tillsammans med de haris som lyckats bli fria. De höll en stor och uppmärksam demonstration som spreds via media.

Återigen kom jordägaren och mötte denna gång media. Han hade nu med sig 30 arbetare som förklarade sig lyckliga med sitt arbete och sin ägare. Mir Safdar Ali protesterade tydligt och krävde att alla 78 som fanns hos ägaren skulle komma och visa upp sig på en presskonferens. Då först blir vittnena trovärdiga, menade han. Detta vägrade både ägaren och polisen.

Demonstrationerna fortsatte. Denna gång ledda av en kvinna från en av nätverksorganisationerna. I tre timmar blockerades korsvägen i centrala Mirpurkhas. TV och tidningar i hela landet uppmärksammade demonstrationen. Nu reagerade också Supreme Court, Högsta domstolen. Ägaren åkte dit tillsammans med några haris.

KAMPANJER MOT SLAVERI

Då och då uppmanar vi nyhetsbrevets läsare att gå in på Anti-Slavery Internationals hemsida och delta i deras kampanjer mot slaveri. "No Slavery, No Exceptions" skrev vi om i septembernumret, och besökare i vår monter under bokmässan skrev under den.

Det är en övergripande kampanj, som kommer att pågå till år 2010. Har du inte skrivit på, så gå in på www.antislavery.org/noexceptions/ Ju fler namn, ju större tyngd, då man presenterar den för parlamentariker och regeringar i berörda länder med krav på åtgärder för att stoppa slaveriet.

Samtidigt har ASI olika landaktioner, som planeras tillsammans med deras

regionansvariga. Just nu pågår en kampanj mot tvångsarbete och exploatering av tjänstefolk i hemmen på Filippinerna. De flesta av dessa är kvinnor och flickor och de skyddas inte av några arbetslagar. Det finns ingen insyn i deras arbetsförhållanden, eftersom de lever och arbetar inne i hemmen.

Det finns hundratusentals barnarbetare i filippinska hem. Många har värvats av agenter med löfte om arbete och bra lön och smugglats in i städerna, där de riskerar att hamna i skuldslaveri.

En lag som reglerar arbete i hemmen lades fram 1995. Den innehöll regler om höjd minimilön, ledig dag, registrering och kontrakt, försäkring och möjlighet till utbildning. Sedan har lagen fördröjts på olika sätt. Den har nu antagits i senaten, men inte av underhuset. Båda måste rösta ja, och presidenten måste ge sitt godkännande, innan lagen träder i kraft.

CK

Gå in på hemsidan:

www.antislavery.org/homepage/campaign/philippines.htm

Mänskliga rättigheter

Lika i värde gäller inte alla

Diskriminering på grund av kast är en allvarlig kränkning av mänskliga rättigheter. De som hamnar utanför kastsystemet, kastlösa eller lågkasthinduer, kallas "daliter". De anses vara mindre värda, tvingas ta de smutsigaste arbetena och utsätts dagligen för förtryck och förödmjukelse. Denna diskriminering berör möjligheter att få jobb, utbildning, sjukvård och internationell hjälp.

BLLF: International Dalit Solidarity Network, IDSN, finns i Danmark, England, Sverige, Holland, Tyskland, Belgien och Frankrike. Man vill skapa medvetenhet genom information, utbildning och lobbying för att stärka daliterna i Asien och stödja deras kamp för sina rättigheter i samarbete med IDSN i Indien, Nepal, Bangladesh och Sri Lanka.

Daliter finns även i Pakistan. Det finns omkring 260 miljoner daliter, de flesta i Sydasiens. 170 miljoner finns i Indien. De finns också i Pakistan, både bland hinduer och muslimer.

I Pakistans konstitution står om allas lika värde. Därför finns det inte, som i Indien, någon lag som förbjuder diskriminering på grund av kast.

Daliter, som dagligen utsätts för våld och förnedrande behandling, kan inte polisanmäla detta. Det är fritt fram för övergrepp, allt från tvångsarbete till våldtäkt. Detta framgår av en rapport, "Equality denied", skriven av India Institute of Dalit Studies i samarbete med IDSN.

Officiell statistik anger antalet lågkasthinduer i Pakistan till 332.343, men det korrekta antalet är snarare 2 miljoner. 84% av dessa är landlösa och 1 – 1,5 miljon är skuldslavar i Sindh och Punjab. 75% av dem är illitterata, av kvinnorna omkring 90%. I Tharöknen, där nästan hälften av lågkasthinduerna bor, går bara vart sjunde barn i skola.

I Pakistan hölls i mars förra året ett möte i Umerkot i Sindh, där man diskuterade bildandet av ett nätverk och tillsatte en kommitté.

VÄRLDENS VÄRSTA JOBB!

Daliternas liv bestäms helt av deras härkomst. De tvingas utföra ett av världens smutsigaste och farligaste jobb, att för hand göra rent toaletter, samla

mänsklig avföring och bära bort den. Man beräknar att 1,3 miljoner, de flesta kvinnor, utför sådant arbete. De är längst ner på kaststegen och anses också av andra daliter vara smutsiga och oberörbara.

IDSN i England har nu ett projekt "Manual Scavenging – India's shame". Målet är att få slut på detta före samväldesspelen i Delhi 2010.

BLLF – Bonded Labour Liberation Front
Front mot slaveri www.blif.se

Ärkebiskopen:

Sverige och Liberias skuld

Den svenska regeringen har medansvar för den skuld som Liberia ådrog sig till Sverige i slutet på 70-talet, menar ärkebiskop Anders Wejryd. Därför bör en avskrivning av den skulden betalas med annat än biståndspengar.

Thomas Ekelund: |2009-02-07| Sveriges regering avskriver merparten av den skuld som Liberia har till Sverige från ett riskprojekt från 1979. Då köpte Liberia tre stycken kustbevakningsfartyg av Karlskronavarvet, efter att svenska staten gett företaget nästan 6,5 miljoner svenska kronor i exportgaranti. När fartygen levererades hade Liberia, som var på väg in i en kris, ingen möjlighet att betala, varför köpet omvandlades till en statsskuld till Sverige. Men Sverige vill inte erkänna sitt ansvar för skuldens uppkomst.

– Vi är glada för att skulden skrivs av. Men Sveriges regering bör medge ett medansvar för uppkomsten av Liberias skuldbörda. Regeringen bör även ta konsekvenserna av detta medansvar genom att inte betala skuldavskrivningen med biståndsmedel. Framtida fattigdomsbekämpning bör inte behöva betala priset för riskprojekt som ingicks i slutet av 70-talet, avslutar Anders Wejryd.

I dag har Liberia uppmot tre miljarder kronor i statsskuld. Efter år av inbördeskrig arbetar nu den första folkvalda presidenten, Ellen Johnson-Sirleaf, hårt med de program för skuldavskrivningar som världssamfundet sätter upp.

– Exportkreditnämnden har redan tidigare skrivit ner sin fordran till noll kronor och kommer därför inte få tillbaka några pengar. Ändå tas medel från biståndsbudgeten, pengar som bara går tillbaka till Finansdepartementets kassa. Så tror jag inte att folk uppfattar att biståndsmedel bör användas. I fallet Liberia anser vi att det finns all anledning till självrannsakan, säger ärkebiskop Anders Wejryd.

www.svenskakyrkan.se

Bokrecension

Vårdens uppdrag

Mycket av dagens debatt kring hälso- och sjukvården kretsar kring resurser, vem som ska vara huvudman, bolagisering, konkurrens, privata försäkringar och köer. I boken "Recept för vården – Om effektivitet i sjukvården och äldreomsorgen" tas ett helt annat grepp på denna komplexa välfärdssektor och resultatet är mycket hoppfullt. Men för att lyckas omvandla denna koloss till något bättre förutsätter att fokus sätts på patienten och patientkvaliteten om vi ska tro författarna till denna bok. Lyckas man är det många miljarder som ligger i potten.

Ulf Svensson: |2009-02-07| Redaktör för boken är Jane Cederqvist, tidigare statsekreterare i både Ingvar Carlssons och Göran Perssons regeringar, som också var ansvarig för rapporten "Takttagelser om landsting" (Ds 2005:7).

Denna senare rapport, som fick en efterfrågan över förväntan, skärskådade sjukvårdens ekonomi, organisation, styrning och effektivitet. När vi träffas och talar om den nya boken kommenterar Jane Cederqvist en artikel i DN om sparkraven på vården och säger att det inte är någon tillfällighet att just landstinget i Jönköping saknar sparpaket.

– Här har man konsekvent arbetat med vårdens huvudfrågor utifrån ett patientperspektiv och nu ser vi resultaten, säger Jane Cederqvist och tillägger att flera landsting i södra Sverige, västra Götalandsregionen, Universitetssjukhuset i Lund och på Gotland har igång intressanta utvecklingsarbeten kring system och processer som på sikt kommer att leda till frigjorda resurser i mångmiljardklassen.

GASTKRAMANDE FALLBESKRIVNINGAR

För även om sjukvården och äldreomsorgen är mycket komplexa och resurskrävande verksamheter så finns stora möjligheter till effektivitetsvinster. Det vill säga goda förutsättningar för ett förändringsarbete som både är system- och processororienterat och som gör detta utifrån ett patientperspektiv där även de anhöriga finns med på ett hörn.

Man visar detta hoppfulla perspektiv i boken på ett förtjänstfullt sätt ge-

nom att i del 1 "Berättelser" inledningsvis beskriva fem olika fall där patienter och anhöriga kommer till tals. Fallen är färgstarka, gastkramande, och man känner sig helt utpumpad och förundrad om vad som egentligen gått snett i denna centrala samhällssektor.

Det börjar med en beskrivning av en ung, ambitiös och aktiv kvinna, forskaren Anna Tyllström, som efter diverse uppslitande livskast hamnar i psykiatrins korridorer efter en panikattack. Där börjar en kamp efter hjälp via vårdcentralen, öppenvårdsmottagningens jourlinje respektive mottagning, kontaktpersoner, team, sjukskrivna kontaktpersoner, andra teams kontaktpersoner samt väntetider, återbesökstider, uppskjutna återbesökstider, jourbesök, piller för sömn och lugnande.

Efter två månader fick hon till slut 27 värdefulla minuter vård, eller snarare ett riktigt kvalitativt möte med en person som förstod och bemötte henne som en människa. Det var vändpunkten och grunden för tillfrisknandet även om vägen framåt inte var speciellt enkel. En lysande beskrivning av en fullständigt Kafkaliknande värld av en för de flesta av oss nästintill ogenomtränglig vårdorganisation.

Resterande fall är av samma kaliber och blottlägger en brist på mänskliga möten, låg eller obefintlig tillgänglighet, orimliga system samt politiker som snarare är vårdproduktionens representanter än företrädare för oss medborgare och patienter.

GAMLA FOTSPÅR

I del 2 "Analyser och reflektioner" kommenteras dels de inledande fallbeskrivningarna men också de generella frågeställningarna om sjukvården och äldreomsorgen. Exempelvis framkommer att det finns stora rationaliseringsmöjligheter inom denna gigantiska sektor samtidigt som man konstaterar att det finns stora behov av nya resurstillskott i framtiden.

Men varför har vi då hamnat i denna situation. Jane Cederqvists egna avsnitt, "Sjukvården, var god dröj... Om effektiviteten i sjukvården", handlar till del om det som maktutredningen beskrev för drygt 15 år sedan nämligen "tyst vanmakt".

Trots att det skett en veritabel revolution kring behandlingar, medicinering, medicinsk-teknisk utveckling kvarstår vanmaktskänslan. Vi kan ofta höra våra rikspolitiker uttrycka sig i stil med att det är svårt att komma i kontakt med vården, men när man väl är inne då fungerar den och då får vården högt betyg. Detta är dock en klen tröst för alla dom som inte får kontakt, och den kamp som krävs för kontakt har många ingen energi till – dom är ju sjuka!

Jane Cederqvist beskriver om effektivitetsarbetet på ett pedagogiskt sätt

som måste få ett genomslag förr eller senare. Att bryta med "gamla fotspår" framstår som viktigare än någonsin.

System och processer är ett viktigt tema också i övriga bidrag i denna antologi. Ingemar Ihses bidrag, som är professor emeritus i kirurgi, ger en värdefull beskrivning av vad som konkret har hänt de senaste decennierna och vad detta kan tänkas betyda för vården och omsorgen i en rad olika avseenden. Den historiska analysen om en sjukvård byggd på ett mekanistiskt synsätt a la industrisamhälles sätt att hantera allt i ett samhälle är välgörande. Hans slutsatser är också mycket tänkvärda då han föreslår en ny nationell styrning av sjukvården där staten ges en helt ny roll och ansvar för att vi även i framtiden ska ha en sjukvård av högsta klass.

Den ordning som råder i dag med alltför små landsting räcker inte till för att möta de förväntningar som vi som patienter kommer att ha i framtiden.

TILLBAKA TILL UPPDRAGET

Oberoende av vilka bidrag som man tar del av i denna antologi så är imperativet "tillbaka till uppdraget" något som lyser igenom i varje text. Utmaningarna är i praktiken stora. Enheter inom vården med långa köer får stora resurser där resurserna kanske istället borde gå till enheter som saknar köer.

De inledande fallen visar att mycket återstår att göra för att serva oss som patienter och anhöriga. Detta är ett problem som kommer att bli ännu mera aktualiserat inom den framtida äldreomsorgen. Här kommer gapet mellan behov, krav och önskemål och de resurser som samhället har att erbjuda att växa.

Riksdagsledamoten Barbro Westerholms artikel är en bra början att läsa om de utmaningar som väntar och där skillnaderna mellan individer snarare blir än tydligare när vi blir gamla än vad som är fallet när vi är i arbetsför ålder, enligt hennes analys.

EN AVSLUTANDE KOMMENTAR

Som medborgare har vi självfallet ett eget ansvar för vår egen hälsa. Här finns ett utrymme som varierar beroende på ekonomiska resurser, utbildning och andra liknande förhållanden. Men för att kunna ta ett ökat ansvar behövs också en fungerande vårdens "infrastruktur". Det vill säga ett kvalificerat bollplank som vi som medborgare kan utnyttja för att vi själva ska kunna hålla oss friska.

Det enda jag saknar i denna utmärkta debattbok är ett avsnitt om friskvården och möjligtvis om tandvårdens potentiella roll i den totala omvårdnaden. I början av mars kommer det att hållas ett seminarium på SNS om sjukvården,

med denna bok som utgångspunkt för debatten. Håll utkik!

P.S. Det har tagit två år från att denna bok blev färdigställd till att den publicerades. Hade det varit en bok om sjukvård och privatisering eller bolagisering eller privata försäkringar eller dylikt hade den säkerligen också kommit ut för två år sedan.

Ledare:

De behövandes överlevnad

“Vi har inte råd”, blev egoismens kampparoll – ett sätt för makthavarna att frånsäga sig ansvaret. Och solidariteten för de svagaste skulle definieras bort. Men alltför vänder sig mot den asociala nyliberalismen, som drabbar dem med behov av trygghet för sin överlevnad och meningsfullhet.

Paul Lindberg: |2008-11-26| I krisernas tecken delas miljarder ut till misskötta banker, med direktörer som avlönar sig själva med fantasilöner – fuskinster, som på ett maffiaägt casino. Och detta är möjligt i Sverige.

Till otidsenliga industrier utdelas kontraproduktiva insatser för konstgjord andning. Så var det med varvskrisen på 60-talet, det var att kasta pengarna i sjön. Och så är det fortfarande många gånger. För dessa pengar kunde produktiva insatser istället göra nytta inom exempelvis behovsnäringar – någonting som borde ha framtiden för sig.

Panikåtgärder med improduktiva bidrag kan istället bli spiken i kistan för landets ekonomi, på grund av att miljardmottagarna inte alltid är utvecklingsbara företag längre.

Världens bilindustrier har en överproduktion, med en kolossal råvaru- och energiåtgång i själva tillverkningsprocesserna, samtidigt som vi har en globalt växande miljökris som har kommit att påverka överlevnaden. Miljön och överlevnaden måste få ett företräde före bilindustrins överlevnad! Det måste vara självklart!

VIKTIGA BESLUT

Ledarskapets konstruktiva beslutsfattande i dag kan bli räddningen av det som annars senare kan få oss på fall. Den uppkomna ekonomiska krisen kan ge oss chansen för nya möjligheter, genom alternativen mot otidsenliga industrier. Många ledande politiker och fackliga företrädare har uttalat sig i den riktningen.

I samma riktning uttalar sig de ledande fackliga representanterna för LO och TCO. De menar att miljöfrågan har allra högsta prioritet, men att ansvaret för sysselsättningen och för miljön inte är någon motsättning – båda sidornas problem måste få sina lösningar.

Strukturomvandlingar har alltid förekommit, och med förändringar följer en hel del vånda. Förändringar är till för nya behovslösningar. Och här kommer det "goda samhällets" solidaritet väl till pass. Alla är i behov av ett solidariskt samhälle, men som idag tyvärr saboteras!

Med ovanstående realiteter får miljardrullningar knappast några positiva effekter om pengarna investeras i redan på förhand döda branscher.

Hoppet att få ekonomin i rullning genom otidsenliga åtgärder för otidsenliga industrier är alltså inte relevant.

Jämför denna miljardrullning med de eftersatta samhällsfunktionella behoven. Offentliga sektorn skulle nu äntligen kunna byggas ut för att täcka de enorma uppdämda behov som finns för de behövande. Utbyggd offentlig sektor kan möjliggöra ökade leveranser från en rad tillverknings- och tjänsteföretag, och ge stora möjligheter till arbete.

FÖRDELNINGSDEMOKRATI

Det sorgliga är att medan vissa belönas med miljon- och miljardbidrag, så drabbas andra av stora neddragningar inom hela den sociala sektorn. Nyfattigdomen växer, med ständiga nedskärningar av sjukvård, äldreomsorg, skolor, boende, kultur och kollektivtrafik. Neddragningarna sker inom de flesta landsting landet runt, med transfereringar för finansieringen av bidragen till banker och industriföretagen.

STOPPA DEN SOCIALA NEDRUSTNINGEN! AGERA NU!

"Vi har inte råd", säger makthavarna. Och på frågan om vad de menar med "vi", så har politikerna varit väldigt dimmiga. De sneglar mot medelklassen och med diffusa analyser vill de förvandla dem till hjärtlösa och snikna egoister, som inte ska vara solidariska mot de svagare i samhället. De ska i stället läras vara lojala mot överklassen.

Medelklassen väljer säkert inte själva den vägen, utan påverkas och pressas i stället av den destruktiva nyliberala propagandan: Var dig själv nog! Men den vägen tycks ha misslyckats.

Nej, jag tror egentligen inte att medelklassen är så hjärtlösa som makthavarna vill få dem till. Det kan istället vara så att medelklassen gärna låter sig övertygas om att humanitets- och empativärderingar åter kan bli renläriga som ideal. För att stärka och utveckla den sinnesförändringen skulle alla demokratiska rörelser kunna stämma in i en högstämmd förändringskör.

Ändå! Vi ser redan idag att människor i allmänhet har en ökad förändringsvilja, exempelvis för att bekämpa miljöhotet – mer än vad ansvariga politiker tycks ha.

Många människor är beredda att avstå en viss otidsenlig och onödig konsumtion, av nödvändighetsskäl för miljön och för privatekonomin. Detta kan vara ett tecken på att den goda viljan trots allt är det naturliga, till skillnad från egoismens nyliberalism, som är en politisk ideologisering av "arternas kamp".

SVEKET MOT GAMLA

Istället för illusionism: tillbaka till verkligheten och fördelningen av de gemensamma resurserna. Skapa en kraftfull ersättning för det nuvarande förvaltandet och vanskötseln av omsorg, vård och skola. Låt humaniteten blomstra och få kosta!

Hela världen har nått en punkt då sinnelaget måste ändras hos var och en, och resultera i en ny livsstil och en ny livsanda. I Sverige kan vi föregå med gott exempel genom ett ansvar, först för vår del av världen – i solidaritetens tecken, för gemenskap med hela världen.

Sveket mot de gamla och unga är tyvärr alltför tydligt, genom raden av försummelse i ansvaret för omsorgen av våra gamlingar, med mängder av exempel, bland annat ransonering av hembesök till de behövande. Många gamla blev helt utan hjälp, en hjälp som ska vara en självklar rättighet.

Humanitet måste få kosta, om det gagnar medmänniskorna!

Den fria etableringen av vårdföretag blev inte alls så bra som ledande politiker hoppades på. Det blev många gånger tvärtom, en misskötsel skapad av inkompetens och oseriöst lycksökande!

Sverige behöver en ny humanare socialpolitik, som först och främst mår om de behövande. Finansiering måste självklart ske genom en mera omfattande och kraftfullare fördelningspolitik som är värt namnet.

SVEKET MOT UNGA

En hel del ungdomar far riktigt illa och har redan hamnat i ett utanförskap och fattigdom. De får inte den konstruktiva hjälp de behöver. Självförtroende och förmåga saknas många gånger för att de ska kunna ta sig ur denna fälla.

Många av ungdomarna borde komma under behandling för rehabilitering. Men några riktiga behandlingshem för barn och ungdomar finns inte, trots att behoven är stora. Dessa ungdomar placeras därför bland vuxna missbrukare, psykotiska och tungt kriminella. Det kan jämföras med gamla tider då barn sattes på fattigstugan.

Det är de sociala och kärlekslösa orättvisorna som är orsaken och som lett till utanförskapet. Det handlar sällan om något självförvållat, som de själva är skyldiga till. Deras liv måste tas på allvar, och rehabiliteras, för allas skull. Låt

det kosta om de bara kan bli hjälpta till livet!

I stället för miljardbidrag till banker och företag borde bostäder byggas. Ett nytt miljonprogram bör tas fram, för billiga, bra och funktionella lägenheter – behoven är omfattande. Bostaden måste bli en garanterad demokratisk rättighet, gällande för alla. Giftasmogna ska inte tvingas bo hos föräldrarna. Ett miljonprogram skulle generera en mängd arbetstillfällen i många produktionsled.

Låt dem som fastnat i bostadslånens klor få annullera lånen och åter bli hyresgäster. Ingen människa ska behöva gå i konkurs på grund av att de lurats att ta lån som de inte klarar av

SVEKET MOT LIVET

När hela världen står inför en växande miljökris på grund av en global uppvärmning, ja, då fortsätter makthavarna med motorvägsbyggen. Det är ansvarslöst, minst sagt!

Vi har överbelagda och slitna järnvägar, och kollektivtrafik med stora behov av kvalitets- och kapacitetshöjningar. Inom dessa sektorer finns en stor utvecklingspotential för tillverkning och sysselsättning.

Luftskepps användning borde kunna tas på ett seriöst allvar, och i alla fall studeras av politiskt ansvariga. Sverige kan med stort kunnande säkert tillverka dessa farkoster. EU har visat stort intresse och inlett undersökningar för en möjlig luftskeppsutveckling. Luftskeppstrafik kräver nämligen ingen större utveckling av infrastruktur. Flygplansindustrin kan säkert tillverka luftskepp i samma transport- resandebehov som finns idag, men med förändrade förtecken förstås.

Jämfört med dyra motorvägar skulle luftskeppsalternativet kunna tas med i beräkningar som ett komplement till olika slag av kollektivtrafik. Tankarna kring alternativa samhällsförändringar växer hos en mängd förhoppningsfulla och positiva människor – för livets skull. Detta är livets mening!

Ledare:

Rättvisa och fördelning

Ingen demokrati utan jämlikhet! Det är grundbulten för ett humant och civiliserat samhälle – ett solidariskt dela-lika-samhälle. Det borde gälla för alla världens medborgare. Människors lika värde måste tydliggöras. Många kriser världen över kan troligtvis ha sin lösning genom omfattande rättvisereformer.

Paul Lindberg: |2008-10-27| Vem äger pengarna? Den retoriska frågan ställde sig premiärministern Margaret Thatcher, och jämförde samhällsekonomi med hushållsekonomi. Först betalar man hushållets alla kostnader, resten förfogar man själv över. Detsamma gäller för samhällets gemensamma skulder.

Exemplet för en god princip – även om den stockkonservativa ”järnladyn” inte menade att skulderna skulle delas rättvist – vilket visades i praktiken.

När gemensamma skulder är betalda, skulle resterande pengar göra var och en lyckliga. Så såg idealet ut – men det fanns en baksida.

Alltför många har i sökandet efter lyckan gjorts till skuldslavar över hela världen, i både fattiga och rika länder. Orsaken har varit frestelsen att vinna välstånd och lycka, men utöver vad som egentligen är realistiskt. Det handlar om rikedomens drömmen för den materiellt fattige och för den andefattige.

Arbeta dig rik, gör dig rik, föds rik, vinn en miljonlott, råna en bank – bara man blir rik. Det är inget fel att vilja bli miljonär, enligt vissa politikernas uttalanden. Men rikedomens drömmar föder girighet, ytlighet, snikenhet, omoral och destruktiva mänskliga egenskaper. Det borde inte vara något att stå efter. Att vara fattig är ännu mycket värre. Och på den punkten skulle en kompromiss kunna göras. Dela lika!

RIKEDOM SKAPAR HIERARKIER

Makt leder ofta till förtryck. Maktmänniskor försöker försvara maktens förträfflighet genom att definiera fram andra egenskaper än vad makten i själva verket innebär. Att vilja bli rik, eller kämpa sig till ett överdrivet välstånd kan vara en drivkraft eller motivation för en större arbetsinsats. Detta kan väl vara acceptabelt. Men maktens innehavare använder sig både av morötter och pispor för att motivera till större arbetsprestationer. Men till vilken nytta, och till vilken glädje?

Arbetets positiva och glädjrika värden förstörs ofta av för många piskor. Det talas om att pensionsåldern måste höjas, och att vi måste arbeta två timmar mer i veckan, att vi måste bli mera produktiva. Dessa tankar kommer ofta från marknadens politiska representanter, och är verkligen inhumant.

Frågan är om människor vill arbeta mera och hårdare!? Jag tror inte det, och jag tycker inte att det finns några bra argument för ett hårdare arbetsklimat. Allt tyder på det omvända.

MAKT OCH FÖRDELNING

Ashridge Business School gjorde en omfattande studie i Storbritannien, som visade att toppchefer efter flera höga lönelöft ofta var förenat med personliga problem. De känner sig otillräckliga och blir rädda för att avslöjas som otillräckliga eller inkompetenta. I den situationen har ofta toppchefer lierat sig med varandra, som en chefselit, och tappat kontakterna med sina egna medarbetare, och därmed tappat något av verklighetskontakten.

Odemokratiska chefskap får följder på många olika sätt. Ett exempel på detta är skandalen med försäkringsföretaget Skandia för några år sedan. Då Skandia bokstavligen plundrades av sina egna chefer.

Enligt Carsten von Otter, professor i sociologi, handlar det mera om status och prestige än om egentliga löner. De drabbas av hybris inom chefseliten, och orimligt höga löner får en klar motsatt effekt.

Även amerikansk forskning visar att högvärlödade chefer ofta börjar bete sig allt mer irrationellt, med orealistiska och storslagna visioner. Det är ofta hybrisvisioner som inte har någon verklighetsanknytning, utan mera ska visa chefens handlingskraft och pondus. De vill inte störas eller ifrågasättas med praktiska invändningar i sin maktutövning. De bryr sig heller inte om saklig kritik kring deras egna visioner, det handlar mycket om rollspelet kring makt och hierarki.

Nu handlar inte sådana chefskulturer bara om det privata affärlivet, naturligtvis. Det gäller i samma omfattning inom offentliga sammanhang – helt synligt även här i Sverige. Lönen är en stor prestigefaktor som bara kan förklaras i psykologiska termer. Det kan mycket väl handla om allvarliga psykologiska störningar, om pojkar som vägrar bli vuxna.

DEMOKRATI OCH FÖRDELNING

Tidigare forskning kring karriärer, visade att argumenten om chefers lön måste stå i paritet med ansvaret. Det säger egentligen inte så mycket. Det är ett argument som inte har någon grund alls.

Elitkulturen odlar sina egna myter om sin egen betydelsefullhet, men har

knappast någon relevans till vad de uträttar.

Det finns hur bra chefer som helst, och som är föredömliga. Men den här artikeln handlar om chefskapet i princip, som chefen i kraft av sin förmåga, skicklighet och med sina egenskaper mest eftersträvar maktpositionen, i enlighet med arternas kamp. Det är inte detsamma som ett gott demokratiskt val till ett bra chefskap. Det är den kampstinna maktsökaren som tar sig rätten till positionen.

Chefer av i dag är många gånger lycksökare, som i fallet med direktörerna i försäkringsföretaget Skandia. De, och många med dem, visar tydligt att det finns ett trängande behov av demokratisk maktfördelning inom en förändringsbar och detroniserande maktkultur.

Lämpligaste chefen är inte alls skickligast att slå sig fram till främsta position, i något slags arternas kamp. Lämpligast är den som tillsammans med medarbetarna kan mobilisera samförstånd i en gemensam human laganda. Sådana finns det många exempel av. Med stor säkerhet är det inte heller de oproportionerligt höga lönerna som ska vara drivkraften.

Ledarskapets behov ligger i det gemensamma ansvaret, med förhandlande parter och öppenhet för alla medarbetare och anställda.

ARBETE OCH FÖRDELNING

Arbeta mindre – må bättre, var tidigare en paroll, men som motarbetades av bortskämda och självgoda makthavare. Människors frihetslängtan fick istället ersättas av drömmen om att bli rik – att bli en vinnare! Våldigt amerikanskt! Den industriella tekniska automationen har lett till anmärkningsvärda vinster för kapitalägarna. Men ägandet och makten över arbetskraften har inte lett till frihet och jämlikhet. Det kan vi se tydliga exempel på över hela världen.

Drömmen om att få glädjas över de vetenskapliga och tekniska framstegen övergick till funktionen att bara konsumera mera.

Arbetsvånget har aldrig gynnat människorna, det har mest skapat olust och ovilja, med stora konsekvenser för hälsan. Motivationen har istället ersatts för mera konsumtion och att betala alla skulder.

Men hur blir det med fler pensionärer framöver, hur ska de försörjas? Ja, det finns bara en väg: genom jämlik behovsfördelning! Alla samhällets kostnader måste fördelas efter förmåga och kan bara regleras genom en rättvis fördelningspolitik.

Propagandan mot försörjningsansvaret drivs av dem som inte vill vara solidariska för en rättvis fördelning. Dessa politiker säger ofta att "vi har inte råd" med välfärdens olika sociala åtaganden. Den propagandan pumpas ut som ett tjatigt mantra, och är en klar osanning. Det vi inte har råd med är girighet

och egoism! Samma sak gäller vid en eventuell nationalekonomisk kris, med följande massarbetslöshet. Att fördela arbetet i möjligaste mån är demokratiskt och humant. Den så kallade "arbetslinjen" är däremot inhumant och odemokratiskt, med inslagen av tvångsåtgärder.

Valfrihet måste finnas för alla. För dem som vill arbeta fullt ut, eller mer. Samtidigt måste möjligheten finnas för dem som vill arbeta på halvtid, eller med andra alternativ. Och det måste finnas sociala skyddsanordningar som är lika för alla.

Diskussionen om det goda samhället, och välfärd för alla borde få en behövlig och kraftfull nytändning bland människor som tror på kärlek och rättvisa!

Ställ de fattiga i centrum

Krisen ger oss möjligheter

Trots allt negativt är det som nu skett förmodligen det bästa som kunde hänt. Vi har ett sjukt system och våra politiker har inte velat acceptera detta, eller ens att de är ansvariga.

Dennis Pamlin: |2008-10-10| Det som vi bör vara oroliga för nu är att kortsiktigt tänkande, förlorat anseende och oförmåga att tänka långsiktigt gör att dessa politiker nu sätter plåster på en cancersjuk som vinglat och slagit sig. Detta är inte dåligt, men gör inte patienten frisk. Det krävs en operation och ju längre det går ju svårare blir det, tills det är för sent. Vi måste nu se till att canceren uppdagas, inte fokusera på skrubbsåren.

Galenskap är ofta klokt agerande i fel kontext. Dagens finansiella system skapades 1944 då de blivande vinnarna i andra världskriget möttes i Bretton-Woods för att dra upp riktlinjerna för en stabilare ekonomi. Med två världskrig i ryggen var teorier om en otyglad ekonomi inte något som kändes aktuellt. Systemet var inte så tokigt för sin tid, den saknade rättviseperspektiv och tanken om ekologisk hållbarhet och växthuseffekter fanns inte där, men i övrigt fanns många goda tankar.

Sedan 1944 har systemet gradvis tappat kopplingen till verkligheten, till exempel 1972 då guldmyntfoten förlorades och senare under 80–90-talen, då vi kastades in i en spekulativ spiral med allt större insatser och avancerade finansiella instrument. Utan denna historiska kontext blir åtgärder lätt läppstift på en gris, vilket tyvärr verkar populärt dessa dagar. Istället för att ställa våra kortsiktiga behov i centrum måste vi i denna kris visa mod.

Kriser kan lyfta fram både det värsta och det bästa i oss människor – vi bestämmer. Följande enkla och grundläggande principer skulle föra in det finansiella systemet i det 21:a århundradet.

1. STÄLL DE FATTIGA I CENTRUM

Ett finansiellt system skall se till att resurser finns där de behövs. Idag är inte det fallet. De fattiga på vår jord står ofta utan möjligheter att ens odla en bit jord och möta de mest grundläggande av behov.

Varje finansiell institution skall redovisa hur de bidrar till att lyfta de fattigaste på vår jord ur fattigdom.

2. EN EKONOMI FÖR EN (1) PLANET

Det kan tyckas märkligt att det faktiskt var först på 70-talet som det gick upp för världens ledare att jorden har begränsade resurser. Åtgärder har inte saknats, men de har ständigt opererat i motvind eftersom det ekonomiska systemet till exempel osynliggjort artutrotning med hjälp av diskontering.

Varje finansiell institution skall redovisa hur de minskar resurskonsumtionen och lämnar utrymme för andra arter att leva.

3. EFTERTÄNKSAMHET

Varje system behöver tillfälle för reflektion, även ett finansiellt system. Köpande och säljande skall inte kunna ske allt för snabbt för att instabilitet inte skall uppmuntras. Idag är situationen den motsatta, de som verkar i det finansiella systemet vill ha svängningar eftersom de tjänar sina pengar på skillnader.

Varje framtida finansiell institution och instrument ska ha mekanismer som bromsar som hjulen spinner för fort.

4. INGA INSTRUMENT FÖR INSTRUMENTENS SKULL

Kreativitet skall uppmuntras, men kreativitet då det gäller finansiella instrument måste underställas den roll som finansiella systemet skall ha, det vill säga att leverera på principerna ovan. Att regelbundet kontrollera floran så att den inte blir allt för vildvuxen och förlorar i transparens är viktigt.

En stor del av dagens kris beror på att de politiker som skall reglera dessa marknader faktiskt inte förstår de olika instrument som finns och de konsekvenser som de resulterar i då det gäller verkligheten.

Vi kommer snart att vara nio miljarder på denna planet, vi behöver hitta ett system där vi kan ta hand både fattiga och en åldrande befolkning, leva i harmoni med naturen, inkludera värden bortom de monetära. Kort sagt behöver vi ett ekonomiskt ramverk som hjälper oss att styra samhället i en transparent, rättvis och ekologisk hållbar riktning. Det är faktiskt inte svårare än så, men heller inte enklare.

Dennis Pamlin, Global policy, rådgivare på WWF och som skrivit boken "En globalt accelererad ekonomi – våra möjligheter att styra kapitalflöden i en globaliserad tid"

Låt-gå-politikens följder

Milton Friedman-katastrofen

Följderna av den världsomspännande nyliberalismen har visat sig genom ökade orättvisor, och medelklasskulturens depraverade konsumtionshysteri. Miljöförstöringen får den biologiska och livsuppehållande balansen i naturen att rämna. Men även råvaruutnyttjandets ökning år efter år tär på Jordens naturresurser. Och i en sådan omfattning att det handlar om en plundring av kommande generationers behov.

Paul Lindberg: |2008-09-23| Milton Friedman fick Riksbankens ekonomipris 1976. Han har aldrig fått något Nobelpris. Redan då kom en massiv kritik mot tidernas stollighet nummer ett. I varje fall vad det gäller dåligt omdöme i bedömningen för en lämplig ekonomipristagare. Stolligheten låg i tillväxtfundamentalismens förödande tecken.

Kritiken mot Riksbanken kom från demokratiska och ansvarsfulla krafter bland nationalekonomer, en enig miljöforskarkår, och en mängd vetenskapliga institutioner och forskargrupper runt hela världen.

Och på Chicagouniversitet där Friedman hade sin tjänst är han omåttligt impopulär bland akademikerkåren. De vill helt enkelt inte veta av honom.

Nobelpriskommitén har motsatt sig Riksbankens utnyttjande av Nobelprisetets renommé för andra syften än det som står skrivet i Nobels testamente. Ekonomipriset ska därför ses enbart som en politisk och propagandistisk drivkraft till förmån för världskapitalismens förträfflighet, eller Mamons makt över världsordningen.

DIKTATURENS NYLIBERALISM

Friedman blev den fundamentalistiska tillväxtens och den hegemonistiska kapitalismens profet. Friedman samarbetade personligen med en rad kapitalistiska diktaturer. Bland annat Pinochets Chile. Ja det var han som låg bakom ideologin och det ekonomiska programmet för Chilekuppen.

Friedman vädrade helt öppet sin syn av den "fria" nyliberalismen företräde över världen, med inskränkningar av demokratiskt inflytande, eller "friheten" från demokratins inflytande. Egoism blev ideologin i Mamons tjänst! Följderna av Friedmans inflytande över världen, kan vi idag se med växande kriser av

stor omfattning. Världens regering står i praktiken under ledning av Världsbanken.

Global Footprint Networks är en internationell miljöorganisation, som varje år redovisar följderna av människornas snedvridna överkonsumtion och resursplundring.

“OVERSHOOT DAY”

“Overshoot day” är ett begrepp från organisationens forskning som innebär, dagen då den globala konsumtionen av Jordens resurser överträffar vad som egentligen skulle gälla för hela året igenom. Världens människor har alltså överkonsumerat. Och den dagen blev i år den 23 september, nytt rekord i överkonsumtion. Och efter detta datum tär vi på resurser, som egentligen skulle vara för nästkommande period. Här gäller det Slösas företräde mot Spara! Det är enbart den rika världens medelklasskultur som är Slösas kompisar. De fattiga länderna har inte samma möjligheter att överkonsumera.

Beräkningsgrunden enligt Global Footprint Networks handlar om människans konsumtion på världens odlings- och betesmarker, på världens skogar och havens fiskefångster. Jämförelser görs med den optimala produktionskapaciteten av ett år och på den globala konsumtionen. Mellanskillnaden visar överkonsumtionen och hur mycket som tagits från nästkommande period.

Det hela innebär att den rika världen för närvarande konsumerar mera än vad som produceras, vad det gäller livsmedel. Denna överkonsumtion ökar år från år och kan alltså tydligt mätas. När detta år nått sitt slut har människorna konsumerat 140 procent av vad Jordens människor klarar av att producera under ett år. Och konsumtionen sker av den rika världen, medan den fattiga delen har en omfattande underkonsumtion, framförallt av mat och nödvändighetsvaror.

ÖVERKONSUMTION GER HUNGERKATASTROF

Global Footprint Networks ger i sin rapport ett skrämmande exempel på snedfördelningen i världen. Om hela världens befolkning skulle konsumera som USA:s befolkning så krävs det ytterligare fem jordklot. Om den svenska konsumtionsnivån ska uppnås krävs det tre jordklot, och om Indiens nivå ska gälla så räcker det med ett halvt jordklot.

Överkonsumtionen leder till en kommande hungerkatastrof med följder för hela mänskligheten.

Världens problem kan tydligt avläsas och analyseras. Det finns sammanhang av många orsaker som säger oss, att det går att peka på vad som görs fel och vad som borde förändras i den globala gemenskapen.

VÄRLDEN I MÄNNISKANS HÄNDER

Jag menar att tillvaron under ledning av politiska ideal, som nyliberalism, och makten över människornas livsstil och livsanda, leder till människans fördärv. Trots min personliga positiva och optimistiska livsnerv så kan jag däremot inte se något positivt med den fundamentalistiska tillväxten som nu råder i hela världen.

Kriserna i världen avlöser varandra, som om kriserna står i kö och trycker på. Scenariot är glasklart för allt fler människor, medan de som driver det "stora världsprojektet" känner en alltmer frustration över sanningarna om Jordens utsatthet som blir klarare för varje dag. Och tiden rusar bara förbi oss med följder vi ännu inte riktigt kan se vidden av. Vi kan bara ana dem.

Slutsatsen av detta scenario gäller hur vi ska gå vidare! Jordens kriser ligger helt tydligt i människornas händer – inte hos Gud. Idag ligger framtiden hos dem som inte motarbetar eller fördärvar skapelsen. Det gäller ett starkare civilsamhälle som inspireras av den goda viljan och för gemenskap.

För denna utveckling kan exempelvis olika värdeord utvecklas, som sporrar till en hållbar utveckling för alla. Det handlar om en kraftfull demokratisk utveckling – en motmakt mot förstörelsen av livsbetingelserna, och för människornas framtid.

FÖRDELNINGSDEMOKRATI

Mitt förslag till ett värdeord är "fördelning". Fördelning av resurser, rättvisa och fördelning av arbete, och fördelning över inflytandet över samhället.

Hos Gud kan den som vill få mod och kraft verka för en harmonisk framtid för alla Jordens människor och i bästa samförstånd!

Det goda samhället måste av nödvändighet eftersträvas!

Liberal förvirring

Att bli kallad liberal

Om förvirringen kring ordet liberal, skriver Dilsa Demirbag-Sten i en ledare i Östgöta Correspondenten. Hon menar att ordet "liberal" allmänt används för att svärta någon som ska utmålas som kall, cynisk och endimensionell.

Paul Lindberg: |2008-09-23| Jahaa! Och faktiskt, det är sant! Jag har aldrig hört den definitionen förr! Men den nedsättande attityden kommer primärt från det nyliberala lägret. Och det skriver också Dilsa Demirbag-Sten. Hon tycks eftersträva nyansering och en tydligare begreppsförklaring i ordet liberal.

Det är inte så lätt med tanke på ett Folkparti som står för en diffus och totalitär "folkdemokratisk" politik i många frågor – helt i nyliberalismens tjänst. Det handlar om nyliberaler som vill suddas bort det förflutna av socialliberalism.

Det fanns och finns en äkta liberal anda som förfuskats under en rad av år. Och detta sker helt under influens av nyliberalism. Dilsa anser sig vara socialliberal och skriver:

"Nyliberaler med vurm för marknadens magiska kraft fryser inte sällan åt oss socialliberaler och tycker att vi är kamouflerade socialdemokrater med liberala ambitioner – halvmesyreer."

Dilsa förvånas över hur begreppet liberal har kommit att likställas med all ondska på planeten. Då det för henne inte är en smädelse att kallas liberal, anser hon sig ha anledning att undra över vad som menas, egentligen, och hur det har blivit så? Och hon förklarar det själv:

"Kanske är det så att den liberala intelligentians försvagade förmåga att presentera den liberala ståndpunkten i olika debatter, är en av orsakerna till nedsvärtandet av begreppet liberalism."

Så är det nog. De socialliberala ligger i träda och alltför inaktiva, och därför utan något större inflytande i Folkpartiet. De socialliberala frågorna ligger riktigt till i vårt land överhuvudtaget.

Vi socialliberaler och liberalsocialister värderar liberalismen högt, vilket inte nyliberalerna alls gör, de tillhör extremhögern. De är högerextremister som får följder för världens folk.

Nu står det alldeles klart att högerpopulism inte längre har någon större attraktion längre i vårt land. Tre partier inom Alliansen närmar sig fyraprocentgränsen och kan bli ställda utanför Riksdagen. Medan socialliberalismen under den då förträfflige Bengt Westerbergs era kunde krönas med framgång genom just Westerbergeffekten – eller socialliberalism.'

Dilsa Demirbag-Sten tror också att vänsterns missbruk av ordet liberalism är en av de bidragande faktorerna till att liberalismen fått en dålig klang.

Då vill jag säga att Dilsa överskattar vänsterns förmåga och inflytande. Nej, nyliberalerna inom Folkpartiet har själva lyckats ge löjets skimmer över sin egen nyliberala politik i praktiken. Samma nyliberaler som angriper Moderaterna för att vara sossar, och som tycker att socialliberalen Bengt Westerberg är en reservsosse, är de som är begreppsvrängarna. Och det är till dem som Dilsa ska se förklaringen till varför liberalismen kastas i smutsen. Den liberala nedsmutsningen är nyliberalernas eget verk!

Noam Chomsky om makten

Förmåga att i fall efter fall demaskera de samtida maktinstitutionernas funktion och bedrägerier har varit Chomskys bidrag till världens folk. Till hans undervisningsmetod hör att inte använda abstraktioner utan exempel som ett sätt att hjälpa människor till ett eget kritiskt tänkande.

Paul Lindberg: |2008-09-25| Noam Chomsky är en trovärdig politisk fakta-analytiker med en spännvidd över hela samhällets alla ämnen, exempelvis mediernas maktförhållanden och arbetssätt, utbildningssystemens syften, miljökrisernas orsaker och det militär-industriella komplexet, och allt det som får plågade konsekvenser för människorna världen över.

”Människas makt över människa leder bara till fördärv”, säger Jesus. Och det är genom Jesus konstaterande som Chomsky utmärker sig i sin gärning. Jesus efterföljare kan se annorlunda ut än vad många förväntar sig.

Den brittiska tidskriften Prospect genomförde en omröstning 2005 om vem som är världens ledande intellektuella personlighet, vilket slutade i en jordskredsseger för Noam Chomsky. Ingen i vår tid har behandlat frågorna om demokrati, makt, medier, förtryck och motstånd mera vederhäftigt än Chomsky.

DEN GENERATIVA GRAMMATIKEN

Chomsky gjorde ett genombrott redan 1955, som professor i språkvetenskap vid Massachusetts Institute of Technology, Cambridge, USA. Och med upphovet till en ny riktning inom lingvistik, som han kallade den generativa grammatiken, har denna dominerat den språkteoretiska debatten sedan 1960-talet.

Chomsky transformationsgrammatik grundlade perspektiven av en helhets-syn på människans språkförmåga, som numera, efter denna teori, ses som medfödd. Detta var en revolutionerande framgång och ledde till utvecklingen av dagens teoretiska diskussion inom psykologi och lingvistik.

Betydelsen av en medfödd språkförmåga kan också ses i sambandet av en medfödd andlig själsförmåga, att människan som nyfödd är utan ondska och fått en gnista för att i livets utveckling kunna avgöra vad som är rätt eller fel. En gåva enligt många kristna. Det anses vara en fundamental nödvändig-

het för att människan överhuvudtaget ska kunna leva med varandra. Det gör också människan ansvarig för sina handlingar, och får följder inför en allmän ansvarsprincip.

”BLI TILL MEDAN DU PASSERAR”

Jesus anses av de två största världsreligionerna som innehavaren av domsrätten över mänskligheten – kristendom och islam.

Människan har en suverän fri vilja, som ofta beskärs, men som hon ska växa med under det korta livet. ”Bli till medan du passerar”, säger Jesus i Tomasevangeliet. Denna tillväxt går olika vägar – den smala eller den breda vägen. Valen av vägar i livet är oberoende av tro eller icke tro, utan är i grunden allmängiltigt och kopplat med var och ens förutsättningar.

Chomskys senare arbeten handlar primärt om de principer som kan utgöra den medfödda ”universella grammatiken” och hur dessa principer förverkligas i varje enskilt språks grammatik. Här finns en tydlig koppling med Johannesevangeliet – Ljuset som utvecklas ur Ordet.

”DE INTELEKTUELLAS ANSVAR”

Under Vietnamkriget på 60- och 70-talen kritiserar Chomsky det fasansfulla våldet och håller tal vid mastodontmöten, och skriver böcker i kampen mot krigshetsen. Hans bok ”De intellektuellas ansvar”, vilka han såg som delansvariga i krigets mördande om de inte agerade, resulterade till att den amerikanska intelligentian, främst studenter och högskolelärare och kristna rörelser började röra på sig, och lyckades medverka till att stoppa kriget.

Att förstå makten, Chomskys senaste bok, har ett representativt urval av Chomskys seminarieframträdanden och hans analyser av världspolitiska händelser under tre decennier samlats. Det är en perfekt introduktion till hans tänkande och hans analyser av en mängd olika världspolitiska skeenden.

Idag när USA är världens enda supermakt, med en president som hette Bush, och med den amerikanska medieindustrin som sätter ramarna för vilka nyheter vi får ta del av och hur dessa ska tolkas, så är Chomskys kritiska roll viktigare än någonsin.

Att förstå makten av Noam Chomsky ges ut av förlaget Ordfront
www.ordfront.se

Kyrkans tidning:

Svält får kyrkor att agera

Mager plan mot svält får kyrkor att agera. Efter segdragna förhandlingar lyckades FAO-toppmötet i Rom enas om en gemensam deklaration. Inte minst många kyrkor anser resultatet mager och engagerar sig nu i frågan om den globala livsmedelskrisen.

Tom Hansson: |2008-06-16| Den deklaration som antogs i Rom är i hög grad en kompromiss. Vid mötet konstaterade FN-chefen Ban Ki-moon att matproduktionen i världen måste öka med minst 50 procent till år 2030, men de konkreta utfästelserna var få.

VAGA UTTALANDEN OM BIOBRÄNSLEN

FN:s jordbruksorganisation, FAO, anser att 30 miljarder dollar per år behövs för att hjälpa världens småbrukare. Vid mötet utlovades dock bara sammanlagt 6,5 miljarder dollar av organisationer som Världsbanken och Islamiska utvecklingsbanken.

Inte heller kom man särskilt långt när det gäller den kontroversiella frågan om biobränslen. Inga riktlinjer gavs för framställande av biobränsle från grödor som exempelvis majs och sockerrör. I deklarationen heter det bara att bioenergi erbjuder "både utmaningar och möjligheter" och att det behövs mer forskning.

SJÄLVA MÖTET ETT FRAMSTEG

Det företrädare för drygt 180 länder kunde enas om var främst allmänna uttalanden. I deklarationen sägs exempelvis att "världssamfundet måste vidta akuta och koordinerade åtgärder i kampen mot effekten av stigande matpriser på världens mest sårbara länder och befolkningar".

Att mötet över huvud taget ägde rum – att regeringschefer samlades för att bland annat diskutera vikten av att satsa på småjordbrukare i fattiga länder – betecknas dock även av skeptikerna som ett framsteg. Det var också första steget mot den handlingsplan som ska läggas fram vid sommarens G8-möte i Japan.

KOBIA: KRISTEN ETIK HAR FÖRSVUNNIT

Livsmedelskrisen står nu också högt på dagordningen inom såväl Kyrkornas världsråd som Vatikanen samt en lång rad självständiga kyrkliga organisationer och nätverk.

– Den utbredda hungersnöden är en skandal som omgående kräver kyrkornas uppmärksamhet, sade Samuel Kobia, generalsekreterare i Kyrkornas världsråd, nyligen i ett uttalande.

Kobia, som företräder en organisation bestående av 359 protestantiska och ortodoxa kyrkosamfund, menar att skulden till krisen är "den råa marknaden" och att den kristna etiken har "försvunnit i dagens politiska spel".

VATIKANEN: VI DÖDAR DEM

Också Vatikanen formulerar sig på ett sätt som är svårt att missförstå.

– Om vi inte reagerar har vi dödat dem, sade Tarcisio Bertone, när han på uppdrag av påven Benedictus XVI uppmanade världens ledare att hjälpa de hungrande.

Spekulationsekonomin oroar

Världen som ett kasino

Det ohållbara i världsekonomin visar sig i den nu djupgående finanskrisen med över tusen miljarder dollar i förluster. IMF:s högste chef Dominique Strauss-Kahn konstaterar att systemen i världens finanser är mer sårbara än vad man tidigare förstått.

Paul Lindberg: |2008-04-10| Instabiliteten i världsekonomi har sina orsaker, som studeras och debatteras i internationella sammanhang. Den ständigt akuta frågan gäller hur man ska lappa ihop världsekonomin genom konstgjord andning eller balansering för att skjuta upp en eventuell finanskrasch på framtiden. Så har de ekonomiska makthavarna handskats med världsekonomin under hela den postmoderna kapitalistiska eran.

Grundläggande orosmoment i världsekonomin är bland annat kopplingen till investeringarna i fastighetsvärden och bolånen. Spekulationen är av sådan växande omfattning att spekulationsbubblan ständigt spricker. Dessa värden är så övervärderade att kriser är ofrånkomliga.

AUTOMATISKA EKONOMISKA SAMMANBROTT

Enligt min tanke finns en inneboende automatik för sammanbrott av världsekonomin, orsakad av en förlegad "jordrönteteori", som omformuleras i modern nationalekonomi.

Jordrönteteorin håller kapitalism frenetiskt fast vid, på grund av att de inte har någon bättre att komma med. Teorin grundas helt på det privata ägandet som helig princip och ideologi. Nyliberalismen blev den liberalextremistiska ammunitionen för denna världsekonomiska avart. Följderna har visat sig runt om i världen och för människorna som faller offer.

"AUTONOMA EKONOMIER"

"Autonoma ekonomier" skulle kunna vara alternativet till denna spekulationsekonomi, med gemensamt ägda fastigheter, som allmännyttan av idag, men i en betydligt större omfattning.

Allmännyttan är redan prövat med mycket goda erfarenheter, och som faktiskt, i det stora hela, stått fritt för destruktiva spekulationer. Allmännyttan, apoteken och mycket mera borde, som princip, kunna utvecklas inom flera

samhällsområden. Först och främst av humanitära och demokratiska skäl, men också av andra samhällsekonomiska intressen, fritt från spekulation, och för säkrade nyttovärden.

Kapitalismen är inte svaret på människors sökande efter god och hållbar ekonomi – vare sig för hushålls- eller företagsekonomi. Kapitalism är inte heller hållbart för näringslivet i stort. Det finns hur många exempel som helst kring detta. Exempelvis affärsfastigheter i storstadscentra, med extremhyror, som ibland får verksamheter på fall, trots god omsättning, men som plundras med extrema affärshyror.

Runt om i världens storstäder finns denna spekulationsekonomiska problematik. Det beror inte på affärsinnehavarna utan på kapitalismens rovgirighet i dess nuvarande form. Kapitalismen har nämligen aldrig varit känt för snällism!

NATIONALEKONOMISK KASINOSPEKULATION

Lars Ingelstam är en insiktsfull professor som långt tillbaka trotsat denna "kasinoekonomi", som han menar bara är en valutahandel för spekulation. Den nuvarande valutahandeln utgör omkring 90 procent av världsekonomin. Den valutahandel som utgörs av realistiska penningtransaktioner mellan företag utgör endast 10 procent av den globala världsekonomin.

Det pågår en illusionistisk spekulation dygnet runt, "vilken enbart handlar om att tjäna pengar på valutakursernas förändringar", enligt Lars Ingelstam. Det är ägandets intressen som värnas, aldrig samhällets intressen!

Denna valutahandel är ofta kontraproduktiv och missgynnar därför folkflertalen i världen. Om denna valutahandel omsattes i gemensamt ägande och i konstruktiva investeringar skulle världens ekonomiska problem med lätthet kunna lösas.

Många undrar vart alla pengarna tar vägen, vid exempelvis extremt stora vinster, eller vid gigantiska kursfall, konkurser eller liknande. Ja, pengarna eldas inte upp utan tas över av just denna spekulativa kapitalism – både i form av kursfall eller kursstegring, men som ser till att de investeras i nya spekulationsobjekt.

KONSTRUKTIVA SAMHÄLLSINVESTERINGAR

Enligt en hel del nationalekonomer världen över skulle samhällena förändras kvalitativt om kapitalismens spekulativa innehav över världens valutor istället transfereras för konstruktiva och samhällstillvända verksamheter, säkrade från den destruktiva kasinoekonomin.

"Tyvärr är den här världsordningen inget skämt, men själva tanken att vår värld förvandlats till ett gigantiskt kasino är så absurd att de flesta skjuter

den ifrån sig, även om problemet dyker upp någon gång då och då i debatten.”

”För att bromsa karusellen föreslog för trettiofem år sedan den amerikanske ekonomen James Tobin en inträdesavgift till kasinot, en avgift på mellan 0,05 och 1,0 procent på internationella valutatransaktioner.” Skriver Lars Ingelstam. Avsikten var att dämpa den värsta spekulationsfebern, men av detta blev det aldrig någonting av.

Enligt min mening skulle en ”autonoma ekonomier” kunna vara dämpande på den ekonomiska spekuleringen och en stabiliserande samhällsfaktor.

Inom företagsvärlden var det tidigare vanligt med självägda företag, utan beroendeställning till kapitalhandlarna. Volvo var tidigare ett sådant företag, som klarade sina egna investeringar. Det finns för och nackdelar med självägda företag beroende på de faktiska kapitalistiska spekulationsförhållandena, vilka tyvärr ensidigt bestämmer spelreglerna i kasinoekonomin.

Framöver kan vi upptäcka behovet av en fördelningsdemokrati av högre konstruktiva värden än tidigare, med humanitära förtecken. Om vi själva vill.

Immanuel Wallersteins profetia

Femtio år till slutet

Den rika världen expanderar så den sprängs. Växtvärken märks i den globala uppvärmningen, men även av rovdriften på jordens människor och naturresurser. Den rika världen uteslöt en ansvarsfull resurshushållning. Kostnaderna för detta betalas med en kollaps av de ekologiska balanssystemen.

Paul Lindberg: [2008-03-11] "Det som sker när ett system hamnar i kris i en global omfattning är att världen blir farlig, hotfull och kaotisk, på många sätt och vis", menar professor Immanuel Wallerstein, världssystemanalytiker från USA.

Det farliga med krisen kommer att visa sig i både politiska och sociala motsättningar, men framförallt på att överlevnadens betingelser blir allt svårare att klara av. Detta är verkligen domedagstankar, men som uppkommit på grund av den nuvarande världsordningen.

Wallerstein menar att "om inte en ny ordning kan skapas ur den nuvarande krissituation, som vi nu står inför, så lär inte den nuvarande civilisationen kunna överleva". Om mindre än femtio år är den här civilisationen till ända, enligt Wallerstein.

Det behöver inte betyda att mänskligheten dör ut. Men problemen visar sig redan nu runt om i världen, och i en ökande omfattning. Det kräver att ansvariga ledare måste ta till omedelbara och nödvändiga åtgärder för att klara denna situation.

VÄRLDSSYSTEMEN I KRIS

Wallerstein tillhör en av USA:s mest ansedda forskare kring de ekonomiska världssystemen. Och han är starkt kritisk till den globaliserade kapitalismen, som han anser har nått sitt högsta stadium, och är nu på fritt fall med hela världen hasande efter sig.

Han varnade för faran med nyliberalism, som han menar är en otidsenlig kapitalism, som aldrig kan lösa de problem som orsakas av just samma kapitalism.

Kapitalism ska inte förväxlas med marknadskrafterna, därför att kapitalism aldrig har stått för en fri konkurrerande varuhandel. Kapitalism har alltid strä-

vat efter hegemoni, kontroll och monopol, enligt Wallerstein.

Kapitalism är ett system där ackumulation av kapital är ett självändamål för aktieägandet. Som exempel ser vi det idag när förvaltare endast är intresserade av värdepapper, som ska omsättas till vinster, men också till stabila och övervärderade fastighetsvärden.

SKAPARNA AV MERVÄRDET

Det produktiva och ändamålsenliga näringslivet är istället skaparna av mervärdet, inte kapitalism. Kapitalägandet är faktiskt den utsugande placeraren över exempelvis varuproducenterna och konsumenterna på alla plan, och äger oftast alla affärsfastigheter i hela den kapitalistiska världen.

Denna kapitalism och fondförvaltning styr allting här i världen och är de stora aktörerna i den globaliserade världen.

KAPITALISMENS HÖGSTA STADIUM, PÅ FRITT FALL

För det första: fallet grundar sig på att kapitalism håller på att förlora greppet över produktionskostnader och övervinster i den rika världen.

Den billiga arbetskraften i utvecklingsländerna kommer troligtvis heller inte att vara beständigt. Kapitalismen har alltid förlitat sig på att härska genom att söndra, vilket är förhållandena även idag.

Rasism, splittring och inbördeskrig med vapen från den rika världen, gör människor i u-länder till andrahandsmedborgare och i slavliknande förhållanden. Allt enligt Wallerstein.

Världsbanken som är kapitalismens högborg har gått till aktion för friare regelverk riktad mot fackföreningsrörelser, just i frågan om rätten att utnyttja arbetskraften i ökade former av utnyttjande.

För det andra: Wallerstein menar att kapitalism är på fall på grund av den globala ekologiska krisen i form av jordens uppvärmning. De har tidigare slupit kostnaderna för miljöförstöring och resursslöseri.

Avfall och industrisopor kastades i vattendrag, hav och luft. Och Wallerstein skriver att "världen står inför problem mellan ekologisk kollaps och en tvingande lagstiftning, för att företagen själva måste stå ekonomiskt ansvariga för hela industriprocessernas hela omfattning.

För det tredje: Det är den globala demokratiseringen som trots allt gör sig gällande. Det sociala ansvarstagandet ligger i välfärdskraven i de flesta länder av i dag. Kring demokratifrågan har nya motsättningar kommit fram med motkrav från kapitalismens företrädare, för att minska på demokratin, att kräva större utnyttjande av arbetskraften, att minska på social välfärd och öka självkostnaderna för de stora massorna. Dessa ökade motsättningar till-

hör realiteterna i det globala världsscenariot.

Krafterna mot demokratin söker splittra människor genom antifackliga attacker och ökade lönedifferenser. Denna utveckling har gått långt och skapar social oro, med ökad brottslighet och social utarmning på många håll i hela världen.

Motståndet mot denna utveckling sker på två plan, enligt min mening: det konstruktiva motståndet som oftast kommer från de fackliga organisationerna. Men också från det destruktiva motståndet, från subkulturer i form av en asocial gangsterutveckling. Beväpningen bland de sistnämnda ökar katastrofalt runt om i världen. Vi ser det tydligt även i Sverige.

I nyliberalismen såg kapitalismen möjligheten för att kunna stoppa statens välfärdsgarantier. Men när staten vittrar bort försvinner också det kapitalistiska systemets stabilitet. (Som var ett socialpolitiskt verk av Bismarck från senare delen av 1800-talet).

För det fjärde: statsmakten urholkas av kapitalismens utpressning gentemot samhället, som kräver lägre skatter och när de istället är skyldiga samhället för miljökrisens kostnader, och sociala kostnader som bottnar i följderna av kapitalism.

VÄLFÄRDSSTATEN SOM SAMHÄLLSMOTOR

Wallerstein skriver att "det var välfärdsstatens förtjänst som fick människorna att se kapitalism som en samhällsmotor. Det var en stark stat som kunde få industrikapitalismen att utvecklas i den omfattning som gjorts". Allt detta har skett utan större eftertanke. Det som nu gäller överlag är "ökad ekonomisk utveckling", som bevisligen leder oss in i gigantiska kriser.

Den värdepappersförvaltande kapitalism som nu utvecklats är inte den motor som ackumulerar investeringskapital. Värdena blir låsta i döda, ineffektiva och övervärderade fastigheter, och blockerar möjligheterna för en välfärdsutveckling. Även fackliga organisationer har hamnat i detta kontraproduktiva värdepappersförvaltande. Det är säkert en av orsakerna till att många hoppar av från dyra fackföreningsavgifter. "Smarta placeringar" är kapitalismens kännetecken.

TOMRUMMET SOM FÖLJER

De nyliberala idealen förändrade synen på statens betydelse, och därmed kommer kapitalismen att förändras i grunden. Det leder till kapitalismens eget fall, vilket vi ser början av redan i dag.

Wallerstein skriver att "detta är slutet på det kapitalistiska produktionssättet över huvudtaget".

I tomrummet som följer uppstår politisk oro som leder till motsättningar och kamp. Kapitalismens kris har sina tydligaste tecken i den uppkomna miljökrisen som hela tiden växer. Och den politiska handlingsförslamningen är total, världen över.

Wallerstein pekar på att "historien har alltid haft stora systemförändringar, ibland i hastiga revolter, eller av nödvändiga politiska orsaker. En liten insats kan leda till stora resultat i både negativ eller positiv mening. I vår tid finns möjliga resurser till stora och nödvändiga förändringar, som aldrig funnits tidigare".

DEN POLITISKA OFÖRMÅGAN

Problemet idag, vad det gäller den globala uppvärmningen, är ändå att den politiska förmågan och viljan hos makthavarna inte tycks räcka ända fram. Runt om i världen drar sig alla makthavare undan ansvaret till förändring, och definierar bort ansvaret. Det är alltid andra som ska ta ansvaret, och så vidare. De är blinda för vad som kommer att hända – eller så struntar de i det hela.

Kapitalism har alltid varit odemokratiskt, totalitärt och instabilt, och något som inte alltid varit så lätt att kunna urskilja.

Forskningen kring kapitalism har stått i västvärldens politiska centrum, och forskarna har sökt förstå de sektoriserade delarna av fenomenet.

Helhetssynen i kapitalismens vidaste omfattning har oftast gjorts av en rad filosofer. Och Wallerstein tillhör nog den gruppen.

Det stora med Wallerstein är hans förmåga att förklara fenomenet kapitalism i en världsmåttstock genom tiderna, och samtidigt haft ett perspektiv på nödvändiga åtgärder för överlevnad. Sådana profeter brukar normalt viftas bort av kontrahenterna – men så sker inte mot Wallerstein. Han tas på allvar på grund av hans kunnande.

DEN MODERNA PROFETEN

I USA lyssnar etablissemangen på Immanuel Wallerstein – från presidenter till nationalekonomer. Inte för att etablissemangen tagit till sig det Wallerstein predikar, utan för att de inte klarar sig utan hans vetenskapliga systemanalyser.

Wallerstein är verkligen en modern profet i ordets rätta bemärkelse. Han har varnat samtiden för oroväckande faror, och fastställer en ungefärlig tidpunkt när kvalitativa och världsomfattande förändringar kommer att ske. Dessutom med angivna tider som synkroniseras med Newtons och Bibelns profetior.

Regeringens globala utvecklingspolitik kritiseras

Politik för Global Utveckling

Inte mindre än 11 organisationer visar i rapporten Barometer 2008, att det krävs förbättringar inom flera områden, för att Sverige ska kunna leva upp till målen att främja global rättvisa och demokrati.

Paul Lindberg: |2008-03-19| De 11 organisationerna vill öka trycket mot regeringens Politik för Global Utveckling – PGU. Och på ett pressmöte fick rapporten Barometer 2008 en presentation av fyra talesmän från de elva organisationerna. Håkan Mårtensson, Kristna Fredsrörelsen, Maud Johansson, Forum Syd, Magnus Walan, Diakonia och Erik Lysén från Svenska kyrkan, som gjorde kortfattade presentationer kring rapporten.

Det kom fram att det helt saknas politiska handlingsbeslut för skyddet av fattiga människors behov. Det gäller även kring vapenhandeln, och frågan om ansvarsfull långivning till fattiga länder.

Trots förbud av svensk vapenexport till krigförande länder, eller till länder som bryter mot mänskliga rättigheter, så har vapenexport getts tillstånd till en mängd olika stater.

UPPMANINGAR TILL ÅTGÄRDER

Rapportens organisationer uppmanar regeringen till olika åtgärder:

Utveckla regelverk som ger myndigheter nödvändiga instruktioner för att fullt ut genomföra Politik för global utvecklings ambitioner även inom områden där det finns svenska egenintressen.

» Tillsätta en oberoende utvärderingsenhet som granskar om svensk politik lever upp till målet om samstämmighet. Först då kan alla beslut bidra till en global utveckling där fattiga människorna sätts i centrum.

» Utveckla principer för ansvarsfull långivning i internationella sammanhang. Både långgivaren och låntagaren ansvarar för att respekt för mänskliga rättigheter, miljöhänsyn och fattiga människors perspektiv tillgodoses. I en rad frågor kring ansvar och åtaganden, enligt överenskommelser från 2003, krävs åtgärder för målsättningen att bidra till en global rättvisa och en hållbar utveckling.

De elva organisationerna är kritiska till regeringens engagemang och trovär-

dighet i en rad områden, där ansvaret inte varit särskilt bra – eller till och med mycket dåligt.

När det gäller området Säkerhet och krigsmaterial, så är vapenhandel och exportkontroll en kritiserad sektor, på grund av att Sveriges krigsmaterielexport har mer än tredubblats mellan åren 2002-2006. Sverige var då den nionde största vapenexportören i världen., enligt Sipri. Det gör Sverige till världens största vapenexportör, procentuellt sett.

PRESSEN MOT UTVECKLINGSLÄNDERNA

Trots att det är olagligt att exportera till länder med väpnade konflikter och krigförande eller till diktaturer, så sker det med regeringens vetskap. Men det gäller även vapenexport till länder som kränker mänskliga rättigheter.

Handel och fattiga länders import av industrivaror från den rika världen, drivs av WTO (Världshandelsorganisationen), som kräver att fattiga länder ska sänka sina industritullar kraftigt. Enligt kritiken mot WTO kan utvecklingsländerna få stora utvecklingsproblem med påtvingande tullsänkningar som hinder för en egen industriutveckling.

U-länderna kräver politiskt handlingsutrymme gentemot investerare för att kunna påverka att investeringarna kommer landet till godo. De vill kunna stifta lagar till skydd för de egna utvecklingsstrategierna. WTO vill istället ha så kallade "breda avtal", som i högre grad ser till investerarnas rättigheter i stort, och deras patenträttigheter.

NYLIBERALISM PÅTVINGAS U-LÄNDERNA

Sverige stöder WTO och kräver att inga hinder för ekonomisk liberalisering av handel och industri får förekomma inom några samhällsområden överhuvudtaget. Det vill säga en ensidig nyliberal hållning som påtvingas u-länderna.

Svenskt utvecklingssamarbete handlar ibland om svensk finansiering av skuldavskrivning med biståndsmedel. Det gör att fattiga människor går miste om utlovat bistånd. Bistånd ska inte finansiera skuldavskrivningar enligt en FN resolution, som Sverige skrivit under och gett sitt stöd. Sverige använder biståndspengar, som utlovats till fattiga flyktingar, men som istället använder dessa ekonomiska medel för avskrivning till exportkreditskulder.

Illegitima skulder, genom lån från bland andra Världsbanken och Internationella Valutafonden (IMF), har genom historien uppkommit genom pengar till odemokratiska och korrupta regimer eller till projekt som inte gynnat utvecklingen i mottagarländerna.

Dessa skulder som orsakades av tidigare regimer, som för lång tid tillbaka

slutat existera, och får nu betalas av en fattig befolkning som aldrig själva kunnat påverka händelserna.

NORSK UTREDNING OM ILLEGITIM SKULD

Den norska regeringen har tagit initiativet till att utreda frågan om illegitim skuld inom ramen för Världsbanken och UNCTAD. 2006 fattades ett beslut om att avskriva skulder som härstammade från exportkrediter till norska företag, med förklaringen att lånen utgjorde ett "utvecklingspolitiskt misslyckande".

Trots att förra och nuvarande regering i Sverige uttalat sig om att det finns illegitima skulder, så har inga initiativ tagits för att driva denna viktiga och moraliska fråga, som betyder så mycket för de fattiga människorna i u-länderna.

Detaljstyrningen av fattiga länders politik från den rika världen liknar en nykolonial utveckling. Det handlar mest om en nyliberal imperialism som vill tvinga på u-länderna en total underkastelse för en hundraprocentig privatägd ekonomi.

Flera u-länder har sett som enda möjlighet för demokratisk utveckling av landet är att vissa råvarutillgångar, som olja och andra produkter ägs av staten.

VÄRLDSBANKEN OCH IMF

Världsbanken och IMF ställer mot dessa länders nationalägda ekonomier detaljstyrda krav, för att vilja avskriva några illegitima skulder överhuvudtaget. Och detta undergräver möjligheten för en demokratiutveckling. Kraven handlar om detaljerade regler om vad som ska drivas i privat regi eller i offentlig regi, eller om lönetak., men också kring frågan om att maximera arbetstiden utan facklig inblandning.

Flera länder som Norge, Storbritannien och Italien, men inte Sverige, har tagit ställning mot den här typen av ekonomisk och politisk påtryckning av u-länderna. Sveriges regering valde istället att stödja Världsbankens utvecklingsfond med 30 procent bidragsökning.

Organisationerna bakom rapporten Barometer 2008, Folkrörelser mäter trycket på Sveriges Politik för Global Utveckling är: Afrikagrupperna, Action Aid, Diakonia, Rädda Barnen, Svenska kyrkan, Forum Syd, Kristna Freds, Kvinna till kvinna, Plan Sverige, Svenska freds samt Svenska Missionsrådet.

Mammons megafoner:

Helvetets hierarkier

Vi står inför miljökrisens faktum, och gör våra val med konsekvenser för kommande generationer! Det är ett gigantiskt ansvar! Vad är då värst, pest eller kolera? undrar många! Frågan gäller: ska vi behålla nuvarande livsstil, eller bekämpa den globala uppvärmningen och den övriga ackumulerade miljöbomben?

Paul Lindberg: |2008-02-20| I miljökrisens tecken vänder Mammon sitt ansikte mot kärnkraften, och trott sig hittat kraften för den nuvarande livsstilens bevarande.

Mammons ständiga mantra, "ökad ekonomisk tillväxt", är dömt att misslyckas! Som om Mammons megafoner hakat upp sig. Det är en majoritet av världens forskare ense om. Och Mammons blindhet leder de blinda raka vägen mot katastrofen.

En småborgerlig nihilism blir mekanismen till valet av kärnkraft, som halmstråt för den konsumistiska livsstilens bevarande. Som om denna livsstil är den enda livsavgörande lyckan på jorden.

Detta mentala fenomen skulle en människovänlig psykolog kalla för idiotism i Mammons efterföljd.

ÖKAD TILLVÄXT PÅ BEKOSTNAD AV MILJÖN.

Råvaruuttagen i världen leder redan i dag till utarmning av miljön inom de flesta sektorer, och som även ökar den globala uppvärmningen i allt snabbare takt – dag för dag. Samtidigt ökar industritillväxten i ofantliga mängder, som ingen trodde skulle kunna vara möjligt.

Människans intelligentia har varit sig själv nog och använt kunskapen både till gott och ont. Det onda är alltså ansvarslösheten för framtiden, där den balanserande måttfullheten saknas!

De flesta människor i den rika världen av i dag, kommer med stor sannolikhet själva få smaka på konsekvenserna av den konstgjorda och hypnotiserade lyckan som konsumismen innebär.

Klimatfrågan är överordnad, enligt de flesta människorna. Men både politiker och makthavare försöker spela ut denna fråga med att "miljön måste vägas mot sysselsättning" – en form av utpressning! Och denna propaganda

vänder sig många inom Europafacket mot.

Flera fackliga ledare i både Sverige och övriga Europa anser att klimatfrågan är överordnad övriga frågor, även sysselsättningen. Men att dessa frågor inte alls behöver stå i motsättning till varandra. Både sysselsättning och miljöansvar måste lösas samtidigt, av nödvändighet.

Det krävs stora och omedelbara ansträngningar för att avstyra utsläppsnivåerna av koldioxid, enligt Europafacket.

Vi bör alltså inte alls tro på att frågan gäller "arbetslöshet, eller död och förgiftning". Det går alltså att göra något åt klimatkrisen. Men ju längre tid det tar till nödvändiga förändringar, desto svårare blir det att klara av denna uppgift.

KRAVEN PÅ FÖREDÖMLIGHET

Även om övriga världen inte minskar koldioxidutsläppen, så är det av stor betydelse att EU gör det, och med lagstiftning omöjliggör import från länder som inte lever upp till nödvändiga miljöåtgärder. Några länder måste bli föredömliga, och de första. Dessa länder borde kunna få hela världen till efterföljelse.

Här duger inga argument som konkurrenshämmande begränsningar – vilket det självklart är och måste vara. Konkurrens med miljöanpassade åtgärder är det som måste gälla!

Det sorgliga för världens människor är att makthavarna vändas i en handlingsförlamande fördröjningstaktik. De vill flytta den nödvändiga problemlösningen till drömmarnas värld, eller att problemen blir lösta genom en hokus-pokus lösning, eller av sig själva – eller av nästkommande generationer.

Demokratin tappar greppet

Världsbanken–Mamons fäste

Världsbanken representerar ensidigt marknadens intressen. Det är ingen hemlighet. Medan klimatfrågan och u-ländernas försvårade och förändrade jordbruksförutsättningar har kommit på tapeten som de största frågorna, så arbetar Världsbanken med att försämra arbetstider och social välfärd för världens arbetande människor.

Paul Lindberg: |2008-01-14| Världsbanken mäter vilka länder som föregår med "gott exempel", enligt deras egna synsätt. De mäter och kontrollerar länder som flexibelt kan styra arbetstider från maktpositioner uppifrån. Denna styrning handlar ensidigt om att sätta arbetskraften på plats till förfogande för marknadens behov. De betygsätter länder som kan kringgå lagar och fattade avtal med fackföreningar, men även försämringar av löntagarnas sociala skyddsanordningar.

Mats Essemyr, biträdande samhällspolitisk chef på TCO, menar att detta är en provokation mot både fackföreningar och löntagare.

Världsbankens syften med dessa tilltag är att ingenting ska få stå i vägen för ökad ekonomisk tillväxt. Människor ska inte andas fritt med något som helst demokratiskt inflytande, det ända som räknas är människan som redskap för marknaden.

Personerna bakom Världsbanken tillhör mörkrets furstar, och är bland de mäktigaste i världen. Jämför dessa förhållanden med Jesus ögon, så kan det aldrig bli fel. Jesus talade om Mamon, och det är vad vi kan se i levande livet. *rigidity of hours*, kallas Världsbankens mätningssnormering, passande. Och höga poäng för arbetstidsflexibilitet ges om:

- » Arbetstiden får vara tolv timmar eller mer per dag.
- » Arbetstiden per vecka får vara 66 timmar eller mer.
- » Veckovilan inte är bestämd till någon särskild dag och inte heller betald.
- » Inga restriktioner för nattarbete finns.
- » Den betalda semestern är maximalt 21 dagar.

FN-organet ILO (sysselsättnings- och arbetslivsfrågor) står i bjärt kontrast till Världsbankens normeringsträvanden. Men även om ILO:s normer är klena, så är Världsbankens i klass med allra värsta maffiametoder.

Världsbanken tycks ha målsättningen att sätta in sina stötar först och främst i u-länder och diktaturer, för att på längre sikt konkurrera ut arbetskraften i den rika världens löntagarkollektiv. Här gäller det inte någon solidaritet med underkuvade och fattiga länders livsförhållanden. Det handlar om nyliberal strävan att fullständigt förintä den nuvarande internationella fackföreningsrörelsen. Marknaden väljer diktatur hellre än demokrati. Så är det!

VÄRLDSBANKENS BLINDA FLÄCKAR

Gunnel Axelsson Nycander och Erik Lysén skriver för Svenska kyrkan i tidningen Omvärlden, att "Dessa frågor vittnar om Världsbankens blinda fläckar", och menar att Världsbankens årliga rapport undviker konsekvent frågan om hur Världsbankens eget agerande bidragit till de problem som finns i jordbruket i dag, och hur Världsbanken bör och kan förändra sitt eget arbetssätt.

Författarna till artikeln skriver vidare:

" I Afrika har Världsbanken varit pådrivande i de reformer som har lett till att bönder förlorat stöd, rådgivning och försäljningskanaler. Resultatet har varit förödande, med ökad fattigdom och hunger på landsbygden i flera länder."

"Världsbanken har också finansierat och drivit på spridningen av miljömässigt ohållbar bevattningsteknik och jordbruksmetoder som leder till utarmning av biologisk mångfald, något man lämnar okommenterat i sin rapport."

"Det saknas analyser av hur livsmedelsföretagens växande makt påverkar odlarna och hur den ska kunna balanseras. Det saknas en analys av riskerna med importliberaliseringar i utvecklingsländer. Och ingenstans talas om betydelsen av fackföreningar, grundläggande mänskliga rättigheter eller företagens ansvar för att förbättra situationen för lantarbetare", fortsätter Gunnel Axelsson Nycander.

JORDENS VÄXANDE BEFOLKNING BEHÖVER MER MAT

I artikeln skriver undertecknarna att "Klimatförändringarna ställer jordbruket inför utmaningar som vi ännu bara kan ana vidden av. Jordens växande befolkning behöver mer mat och ekosystemen måste nyttjas på ett hållbart sätt."

"Detta är formidabla utmaningar, som borde leda till en analys av vilka misstag som gjorts, i vilken mån Världsbanken har bidragit, och i vilket avseende det krävs ett radikalt nytänkande. Världsbanken hade möjlighet att fråga sig om dagens situation tvingar oss till en mera grundläggande omprövning av utvecklingsstrategin för jordbruket. Det är en missad möjlighet."

Det vi kan läsa, i dessa rapporteringar är hur verkligheten i världen faktiskt ser ut. Därför borde människor kunna ta Gud på allvar, och Jesus på orden, och handla därefter!

Frihet endast under ansvar

Våldet tar över samhället!

Tidsandan handlar mycket om velighet – om vuxnas brist på vuxenhet! Vuxna tar inte sitt ansvar längre, hörs det från olika håll. Ställ då frågan om möjligheten till ansvar alltid finns? Det behöver inte ensidigt vara föräldrarnas fel! Framförallt har maktens representanter inte tagit sitt ansvar, har det visat sig!

Paul Lindberg: |2007-11-12| Våldet breder ut sig som ett resultat av nyliberal avoghet till samhällliga civilisationsregler. Däri ligger problemet, enligt min mening!

Nyliberalism tycks ha slagit rot bland dem som hellre är egoister än medmänskor! Idag är det fritt fram för ungdomar att göra precis vad som helst, ser det falskeligen ut som. Den rika världens nyliberala syn på frihet är friheten från sunda humanitetsregler, och har lett till bland annat destruktiv ökning av alkoholkonsumtion, droger och våld. Falska illusioner om frihet.

Alkoholproducenterna krävde frihet från konkurrensrestriktioner. De ville få bort begränsningsregler med motiveringen att det var hämmande för affärerna. Och de fick vad de ville av ansvarslösa politiker.

Nykterhetsrörelser tycks i dag vara bortblåsta från inflytande. Därför behövs en ny och kraftfullare nykterhetsrörelse än någonsin! Och i vår tid tycks ansvarsfulla och medvetna människor vara som hypnotiskt handlingsförlamade och passiviserade.

REPRESENTATIV DEMOKRATI

De som skulle kunna göra något hoppas att andra istället gör något åt eländet. Så fungerar den passiviserande "representativa demokratin"!

Våldsunderhållningen tycks på liknande sätt motivera att Marknadens intressen inte får rubbas med några som helst inskränkningar. De kallar sina rättigheter för filmkultur och yttrandefrihet. Vem vill egentligen bekämpa yttrandefriheten? Detta är nonsens – det är våldsunderhållningen som måste klämmas åt!

Hela mediavärlden motiverar sina rättigheter gentemot dem som vill ta ett ansvar för medmänsklighet, medan våldsballeten bara rullar på. Beteendeforskningen i dag slår fast att alla påverkas av medieutbudet på

olika sätt och vis. Och att ingen är opåverkbar. Det är just när människor vill ha det lugnt, slapt och avkopplande framför teven eller bion, som påverkan är allra störst.

Fenomenet påverkar människor rent hypnotiskt och kan få följder som liknar hjärntvätt eller indoktrinering, vilket kan leda till mentala förändringar.

Detta har psykologer framförallt i USA för ganska länge sedan kommit fram till. I dag slås det fast att det finns hur mycket bevis som helst kring detta.

VÅLDSBALLETEN BARA RULLAR PÅ

Medieintressena motverkar dessa rapporter genom sina egna medieinnehav. Inför detta faktum står politikerna lika veliga som föräldrarna, och våldsballeten bara rullar på, och rullar på.

Filmskaparnas huvudlösa filmer handlar många gånger om infantil förtjusning, med sparkar mitt i huvudet, över avhuggna kroppsdelar och blodsprut i slowmotion, vilket blir med tanke på alla kapade huvuden själva huvudbudskapet som förmedlas. Kritikerna kallar detta för fascistisk våldsunderhållning, vilket det verkligen är.

Även om filmmakare söker sätta ett meningsfullt budskap till filmerna så talar de oftast i ultrareaktionära riktningar. När de goda bekämpar de onda så görs det med större och häftigare våld än vad de onda klarade av att använda, med förväntningar av den unga publikens gillande. Den onde blir slagen av den gode, genom häftigt våld.

Och så rullar våldsballeten vidare. Detta är inte yttrandefrihet, det är Mammons kultur och intressen som här gäller.

“VEM SKA BESTÄMMA DET?”

Nyliberala argument mot individuella inskränkningar av destruktiva yttringar uttrycks ofta: “vem ska bestämma det?”, och så vidare. Det låter ansvarslöst, omoget och mycket infantilt!

Det finns ofta ett gott omdöme hos merparten människor, som är medvetna om att frihet för vissa får aldrig bli ofrihet för andra. Friheten i dag utnyttjas maximalt till allt annat än till det goda samhället, och det har fått stora synliga konsekvenser, för dem som inte är mentalt blinda.

Friheten med våldsunderhållning är många gånger bara falskhet – en illusion skapad av Mammons intressen. Vi vet hur våldsutvecklingen kommer till, det behöver vi inte längre fundera över!

Våldet triumferar och en hel del hyllar den rabiata nyliberala friheten, nämligen att var och en gör precis som den vill. Den andan visar sig i ett talande tecken för vår tid, som här nedan citeras:

”Naturligtvis ska inga jäkla moralkärringar förbjuda oss att se våldsunderhållning på riktigt. Ser med förväntan fram emot gladiatorspel. De inre skadorna, hjärnskadorna, är ju lite svåra att se. Mer effektivt när blodet spritter. Tjurfäktning är ju tillåtet i Spanien, Portugal och större delen av Latinamerika så varför inte här också. Hetsning av hundar mot tjurar och björnar, hundkamp och med flera andra fina gamla sporter borde också få komma till heders tycker jag.”

– Det är känslor det, som Paulo Roberto med darr på stämman kommenterade i ett präktigt hockeyslagsmål. ”Javisst, hatkänslor och aggression är så fint som nåt annat. Vi är ju inte mer än primater hur mycket civilisation vi än omger oss med?!”

Ovanstående röst från Internet är träffande och ligger i paritet med den politiska makt som ansvarar för detta civilisationsfall.

Det behövs en mycket kraftfull civilisationsresning, bara för överlevnaden och för det goda samhället i människornas tjänst!

Försvara det goda samhället mot egoism!

Elimineringen av svaga

För att bli av med alla kostsamma dysterkvistar – de med ringa framgång i livet, de sjuka, arbetslösa och äldre – har Makten utlöst ett fältslag i heliga Mammons tecken.

Paul Lindberg: |2007-10-18| Med det råa övervåldet och hela statsapparatus maskineri går generaldirektörer i spetsen för svaghetsens utrotande, som ska ske med ett alexanderhugg. Inte för att vara hjälpsamma och solidariska. Det är bara det att dyrbar svaghet tolereras inte längre!

Svaghet kallar misantroperna för fusk och lättja, och sjukdom kallar de sjukskrivning. Det kampstinna stridsropet som trumfades fram blev: "vi har inte råd"!

Egoistiskt jämmer fick Mammons lakejer att gripa till vapen. Och de slår skoningslöst rakt över med ett alexanderhugg!

Någon större välvilja till de utsatta handlar det inte om. Det är bevisat! De framgångsrika och välbeställda, de som inte anses ha råd att dela med sig, ska istället skyddas och lindras med alla till buds stående medel. Kosta vad det kosta vill! Vad ska vi ha fattiga och utslagna till, är stridsropets innersta mening i praktiken.

SAMVETET DEFINIERAS BORT

Ett medelklassens paradiset, med lojaliteter enbart till Mammon skapades istället, och utan bekymmer eller dåligt samvete för de behövande. Samvetet definierades bort och spolades ned i kloaken för att inte oroa självgodhetens onda hjärta.

Dysterkvistarna får skylla sig själva som inte ordnar för sig, så som framgångsrika egoister alltid har gjort! Egoism måste löna sig, enligt nyliberalerna! Och menade att världens friskaste människor kan väl ändå inte vara så sjuka som i Sverige. Ett expertutlåtande av dem som värderar egoism högre än solidaritet. Samma nyliberalism krävde nattöppna spritserveringar med tillgång till alkohol dygnet runt. Av nattdrinkandet blir man antagligen friskare och mera på alerten i arbetslivet. Motsägelserna står som spön i backen!

Svaga människor ska tvingas stå till Marknadens förfogande, vilket istället borde vara tvärtom: marknaden ska stå till Människornas förfogande!

Mammon står i vägen för människornas frihetslängtan! Hela läkarkåren inkompetensförklarades av dessa nyliberaler, och läkarna hotades på ett skamligt sätt. Läkarna anklagades för en komplott, att de i onödan sjukskriver sjuka människor – som om läkarna skulle ha något intresse eller vinning av det.

Läkarna och hela omsorgen tvingas nu gå i takt med nyliberala samhällsförändringar, annars får de gå. Vårdcentraler hotas i dag med nedläggningar genom politisk utpressning, och flera vårdcentraler har redan lagts ned, med förklaringen: "Vi har inte råd, vi måste spara!"

Så här skoningslös har politiken aldrig tidigare varit i den moderna parlamentarismens historia. Människoföraktet är totalt, och demokratin sätts ur spel!

"DE HAR SIG SJÄLVA ATT SKYLLO"

Mammons anhängare har ofta i sin propaganda manipulerat språkbruket för egoistiska avsikter. Exempelvis har de häcklat svaga med argument som att: de gör sig själva till offer, och så vidare. Många har låtit sig påverkas av sådan illvillig propaganda. Men det är enbart egoistisk propaganda!

Fri vård för de svagaste minskas drastiskt, medan nyliberalerna själva gynnar sig med ständiga löneförhöjningar. Detta är omoraliskt och ondskefullt. Politiker ska tjäna folket, inte tilltvinga sig betjäning av folket!

Om det fuskas, eller om vissa på felaktiga grunder sjukskrivits eller bluffat till sig aktivitetsbidrag, så är detta undantag, enligt omfattande forskning, och som tidigare rapporterats till media. Men detta struntar nyliberalerna i, och buntar ihop alla, som om alla är fuskare.

Nyliberalerna gör propaganda för att splittra lönsamma mot olönsamma. Nyliberalerna försöker få de lönsamma att inte vara solidariska med dem som drabbats. Så fungerar Mamons allierade i sin krigsföring mot svagheter!

Fusk är när politiker inte tar sitt ansvar för de behövande och beskyller dem för fusk!

UTFÖRSÄLNJNINGEN AV HYRESHUS

Alexanderhugget slår till på alla fronter mot de svagaste: bostadsrätter tar över ägandet och grannar blir ägare till grannars lägenheter, med hotande marknadshyror, som med tiden kan ersätta en reglerad hyresmarknad. Hyresregleringen har varit till skydd för hyresgäster, något som alla tjänat på – alla utom fastighetsspekulationen.

Kommunala hyresrätter säljs ut av nyliberala krafter, som inte själva är ägare till dessa lägenheter. Det gemensamt ägda boendet förskingras av enskilda nyliberala personer. Utförsäljningen av hyresrätter sker på ett mycket

lömskt sätt för att splittra människor mot varandra, genom att låta dem som har råd låta spekulatõeegoism bli utslagsgivande. Och den som inte har råd blir en förlorare, om hyresregleringen skulle upphöra.

DEN SOM HAR OCH DEN SOM INTE HAR

Hotet ligger nu över många, trots ministrars utfästelser. Resultatet blir då: den som har och den som inte har.

Ju fler som har, desto mindre har de svagaste att säga till om. De blir utsorterade om hyresregleringen slopas. Men de som "har" kan faktiskt bli lurade och med tiden själva hamna bland dem som inte har. Och då tar det roliga slut. Ett solidariskt samhälle är alltid ett starkare samhälle, för alla!

Det är absolut ingenting fel med bostadsrätter. Men det är nödvändigtvis inte bäst för alla. Och det får inte gå till på detta anmärkningsvärda tillvägagångssätt, genom att spela ut människor mot varandra, och med lägenheter som inte är politikernas egna. Här tycks parlamentarismen missbrukas som i ett casinospel.

Den goda viljan finns troligtvis ursprungligt hos människan, men som hos vissa definieras bort till försvar av egoistiskt beteende.

SOLIDARITET FÖR DE SVAGARE I SAMHÄLLET

Oavsett medelklass eller inte, så leder den goda viljan till en solidaritet för de svagare i samhället. Denna vilja är det som graderar civilisationen – hög respektive låg civilisation. Människor vill varandra väl när det allmänna civilisationsklimatet är högt.

Samtidigt finns det ständiga motkrafter som vill splittra den goda viljan hos människorna. Att frestas med ekonomiska fördelar, gentemot andra grupper genom egoismens splittring, och som alltid har varit vägen som fått många på fall.

Vi kan här se exemplet med bekämpandet av ett gemensamt ägande av kommunala bostäder, som ändå är det bästa alternativet för väldigt många.

Enligt min mening vore det bästa om privata eller gemensamt ägda alternativ få blomma sida vid sida, för mångfaldens skull. Det ena ska inte behöva utesluta det andra. Det som nu står i vägen är den destruktiva spekulatõe, frammanad av nyliberalism!

Den fria viljan och den goda viljan är inte alltid synkroniserad. Att bära den fria viljan kan för många vara svårt. Att göra de goda valen med frestelser om en god affär på andras bekostnad, kan vara avgörande för felstegen när inte sanningen och kunskapen är vägledande!

Mamon eller ändamålsenlig utveckling

Människan! Människan?

Det som skiljer människor åt kan vara stort, som mellan vackra jetsetmiljardärer och smutsiga barnarbetare runt om i världen. Men likväl är var och en unik, på många sätt och vis, något som i medvetandet kan växa och uppenbaras.

Paul Lindberg: |2007-08-21| Det unika uppstår i strävandet, och det eftersträvansvärda värderas olika – av människorna.

Strävandet efter död eller liv visades tydligt i människans tillvaro. Det visades exempelvis inför Hitlers förestående nederlag i början av 1945, då den nazistiska makteliten in i det sista kämpade om maktpositionerna sins emellan i det krackelerande Tyskland, trots att utsikterna till seger var obefintliga.

Det var anhängarna till "artkampens" egen retorik som snavade på sin egen dödförklaring.

Mänskligt strävande har formulerats under hela historien, på det ena eller andra sättet.

På det ena sättet har det eftersträvansvärda varit makten i sig. På det andra sättet har den ändamålsenliga utvecklingen, på vilket välstånd skapats i praktiken, varit det eftersträvansvärda. Maktägare har sökt makten med maktmedel, medan de med ändamålsenlighet tvingats underkastats makten.

Trots maktförhållandena i världen tycks döden och livet bli det som skiljer det ena från det andra, genom realiteten verklighet!

VÄRLDSMAKTENS STRÄVANDEN

"Människas makt över människa, leder bara till fördärv", säger Jesus! I vår tid ser vi samma strävanden i världen, som tidigare i historien. Numera handlar det om den optimala och grandiosa världsekonomin eller marknaden – "Mamon". Denna illusionism grundas på tesen om den förträffliga marknaden, saliggörande i allt.

"Marknaden" gestaltas som vår tids urkraft för all politik, men också som den nuvarande världsideoologin. Detta är förhållandena i verkligheten; det är alltså illusionen som är verkligheten – i Mamons värld.

Illusion tycks driva mänskligheten in i globala problem av mångahanda slag. Mot denna makt fordras en avgörande demokratisk styrka för att upp-

båda inflytande över händelseutvecklingen, bara för att de globala hoten ska kunna bromsas och tillrättaläggas. Världsordningen låter nämligen människan bara andas på Mammons villkor.

KONSTRUKTIV ÄNDAMÅSENSLIGHET

Det konstruktiva och det destruktiva har kännetecknat människans utveckling. Det konstruktiva har lett till det ändamålsenliga, av var och en med en god vilja, i allt det som konstruktiva människor gjort för varandra. De konstruktiva människornas gemenskap är delarna i den ändamålsenliga utvecklingen, som är ett demokratiskt begrepp, men också ett andligt begrepp.

Avarter av ändamålsenlig utveckling finns naturligtvis, och visar sig alltid i slutänden sakna reell ändamålsenlighet – exempelvis, vapenhandel som leder till krig i Afrika.

”Mamon” kännetecknas av hegemonisträvande och utnyttjandet av den konstruktiva ändamålsenliga utvecklingen, och med en rovdraft av människor, djur och miljö. Mammons realiteter har makten över de konstruktiva människorna genom tilltvingat ekonomiskt och politiskt ägande, i ett slags spel- och casinospekulation. I Mammons värld regerar inte verklig demokrati. Demokrati i Mammons version är bara ett mycket sorgligt honnörsord – en illusion.

Arvet till nästkommande generationer

Ny livsstil för överlevnad

En liten del av världens människor har under kort tid i historien lagt grunden för den nu växande miljökatastrofen. Ingenting av betydelse har ännu gjorts i praktisk handling för att förändra livsstilen bland den rika världen – trots alla tidigare varningar.

Paul Lindberg: |2007-08-27| Humanoptimism och Mammons pessimism. Alternativ optimister anklagades tidigare för att vara pessimister av okunniga människor. Men de konstruktiva alternativen, för en hållbar utveckling, har ju visat sig vara realistiskt och utvecklingsbart. Och de verkliga optimisterna har ju också varit redo till förändringar för ett rikare liv och för ett välfärdssamhälle för alla människor.

De sanna glädjedödarna är väl ändå de som inte tar ansvar för framtidens generationer och för världens folk!

DEN STORA PESSIMISMEN

Problemen i världen av idag är den pessimistiska hållningen för en ny och hållbarare livsstil.

Den nuvarande livsstilen handlar många gånger om enbart ytlig bräcklighet, och om ett prestigefyllt pryl- och statusägande, som den enda sanna lyckan i livet. Fenomenet har förklarats av beteendeforskningen sedan lång tid tillbaka. Det handlar mycket om småborgerliga drömmar om att förgylla livet genom att härma den konsumistiska överklassens bedövande verklighetsflykt, men dessa efterblivna ideal kan alla klara sig utan.

KONSUMTION TILL DÖDS

Ideologiskt handlar det om egoism och girighet som drivkraften för världsordningens ekonomiska upprätthållande – med marknaden, eller Mammon, som saliggörande och allenarådande. Men denna världsordning faller på eget grepp, och drar med alla andra, om inte en reell förändring sker i det närmaste – det vill säga NU! Det kanske redan är försent, vem vet?

KÄRNKRAFT FÖRVÄRRAR

En världsomfattande utbyggnad av kärnkraft skulle förvärra spänningarna i

världen. Ökningen av säkerhetsrisker skulle kunna leda till nya motsättningar och med totalitära säkerhetslösningar, vilket leder till demokrati- och moralupplösning.

Kärnkraft skulle även skapa ytterligare miljöproblem av betydligt större omfattning än i dag – inte bara koldioxidutsläppen. Och detta på grund av ökad rovdrift av naturresurser i en misshushållning, som inte på något sätt ger människor en bättre levnadsstandard.

NY LIVSSTIL OCH NY LIVSANDA

När livet står på spel för tredje världens klimatdrabbade människor, och världens kommande generationer, så är försvaret av "konsumism", som livsstilsideal en åkomma som handlar om egoistisk omognad, något som liknar asocial infantilism.

Det tycks inte finnas några genvägar eller möjligheter för ett behållande av den nuvarande livsstilen. En ny livsstil är alltså helt nödvändigt, men som grundas på demokrati, jämlikhet och gemenskap. Alla måste hjälpa till med detta!

Att frenetiskt vilja behålla livsstilsidealerna är ett förräderi både mot Tredje världen och framtida generationer.

ARBETA MINDRE, MÅ BÄTTRE

Arbeta för att konsumera så mycket som möjligt, eller arbeta för att verkligen leva livet? Det är frågan! Frågan är relevant både med tanke på livets mening eller den globala miljön och framtiden.

Kraven från misantroperna att människor ska arbeta och bara producera allt mer, och ständigt öka arbetstakten, leder aldrig till något gott eller till några meningsfulla och bestående själsliga värden som gynnar folkflertalen.

Slit och slängsamhället har prövats under lång tid, och visat sig vara till människornas nackdel i det stora hela.

Trots de tekniska framstegen och automationen av allt det människor producerar, så har aldrig drömmarna om det goda samhället slagit in på allvar.

Jagandet efter ständigt nya prylar blir ett jagande efter tomhet, som skapar otillfredsställelse och ännu mera jagande av tomhet.

Gemenskapen i form av kostnadsfria aktiviteter – där innehållet är värdefullare än prylarna, är för många människor redan idag en realitet, och skulle kunna utvecklas till en allmän omfattning.

Drömfabriken har istället producerat drömmar av exempelvis dyra fritidsbåtar, som ofta används för bara bryggsegling.

Kan det finnas andra drömmar, som inte handlar bara om dyrbara lyxprylar.

Visst finns sådana drömmar. Men om alla fritidsintressen kommersialiseras, så rycks möjligheterna till en äkta valfrihet undan för människorna. Så är det för närvarande.

Ett önsketänkande är att människor istället skapar sin fritid utom räckhåll för de som själ och kommersialiserar människornas frihetsdrömmar.

Drömmen om ett minskat slösarsamhälle kräver en sparsammare arbetsproduktion, med kortare arbetstid.

Kortare arbetstid – på den frågan blir svaren med största säkerhet att det är önskvärt. Så har svaren varit tidigare. Då ville en majoritet av befolkningen ha sex timmars arbetsdag. Men det ville varken Marknaden eller politikerna.

Än sak är säker: makthavare och medborgare drar inte alltid samma slutsatser om drömmarna och livets mening.